

Confessions

Confesso

Jo Confesso al Palau

Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona

FITXA ARTÍSTICA

Solistes Rèquiem:

Alba Martinez, *Soprano*

Angela Lorite, *Mezzo*

Carlos Ortiz, *Tenor*

Xavier Casademont, *Bass*

Jacob Cordover, *Guitarra Solista*

Contrapunto Vocale

Orfeó Joventut Terrassenca

Singfusió

Unió Coral Centre i Energia de la Roca del Valles

Cor de Cambra Sant Cugat

Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona

Helena Bayo / Josep Miquel Mindan, *Conductors*

Ricard Pardo i Picanyol, Aristides Mateos, Altrange, *Escenografia*

PROGRAMA

W. A. MOZART: *Requiem in D major (K. 626)*

M. BUDOŠ: *Adria's Confessions* - a Book Concerto (Work inspired by the book Jo Confesso by Jaume Cabré)

L'Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona presentarà l'estrena mundial de l'obra Jo confesso, inspirada en la novel·la de l'escriptor Jaume Cabré. L'obra és una peça, per a orquestra i guitarra solista, del compositor australià Marian Budoš i interpretat pel guitarrista Jacob Cordover. Serà una manera diferent de sentir la història d'amor que gira al voltant d'un instrument i que recrea musicalment cada capítol del llibre.

A la primera part s'interpretarà el Rèquiem de Mozart, amb una escenografia feta a mida, per a conscienciar sobre la destrucció mediambiental de la Terra, Requiem pel planeta terra.

Amb aquesta voluntat l'organització cedirà un percentatge de la taquilla a l'associació **Sense Sostre Barcelona** que s'encarrega de donar suport a les persones que per diferents causes viuen al carrer.

Dona suport al projecte, Fila 0: ES45 2100 0547 5702 0013 2422

COL·LABORADORS I SUPORT DE:

Editorial Proa, Agència Literària Carmen Balcells, Contrapunto Vocale, Sing Fusió, Cor de Cambra de Sant Cugat, Embajada Australiana para España, Andorra i Guinea Ecuatorial

Australian Music Centre

Connecting the world with Australian music

Sydney, 12 March 2021

Salutacions de l'Australian Music Centre

Amb motiu de l'estrena de Confessions d'Adrià a Barcelona el 21 d'abril de 2021. L'art no és una cosa que tingui lloc avui, que serà deixat de banda i oblidat demà. Això viu a la nostra consciència després que s'hagi llegit l'últim paràgraf i s'hagi sentit l'última nota. Viu dins nostre, xocant i conversant amb els nostres pensaments i idees, donant lloc a nous significats i interpretacions.

La història de les Confessions d'Adrià n'és un exemple. La idea d'aquest nou treball musical no va néixer aïlladament. Quan Marián Budoš va llegir per primera vegada la novel·la Jo Confesso del famós autor Jaume Cabré, el 2016, les històries i els personatges es van negar a deixar-lo. Van ressonar, primer tranquil·lament, en la ment del compositor - no a diferència de les cordes d'una guitarra que ressonaven en absència del guitarrista - fins que les seves demandes van créixer tan insistents que ja no es podien ignorar. Va néixer una idea per a una nova obra d'art, musical.

No va ser fins uns anys més tard, quan Marián va escoltar Jacob Cordover tocar en un concert a Canberra, quan aquestes idees van prendre un gir decisiu. La nova obra havia de ser un concert per a guitarra i orquestra, amb el solista que interpretaria el protagonista de la novel·la de Cabré. Com a pas següent, el compositor i l'escriptor es van reunir a Barcelona per discutir detalls per acordar una estructura per a la nova obra, que reflecteix els capítols de la novel·la. Potser de forma inusual, el compositor va continuar consultant el llibre durant el seu procés de composició.

Avui marquem un moment important. Després d'un any de retard provocat per la pandèmia mundial, estem a punt d'escoltar per primera vegada un nou treball, donat a la vida pels excel·lents músics de l'Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona. Marián Budoš no podrà assistir a l'estrena, la pandèmia li impedeix viatjar, però la seva música, basada en l'obra de Jaume Cabré, ens portarà, un cop més, a un nou viatge artístic.

L'actuació d'aquesta nit, una col·laboració entre artistes d'Austràlia i Espanya, té un missatge poderós: el procés creatiu no coneix límits geogràfics ni d'imaginació.

L'Australian Music Centre felicita l'equip creatiu, els intèrprets i tothom que ha contribuït en l'actuació d'aquesta nit. Que comporti moltes altres representacions i molts descobriments artístics nous.

Genevieve Lacey
Chair of Board
Australian Music Centre

AUSTRALIAN REPRESENTATIVE
TO THE INTERNATIONAL SOCIETY
FOR CONTEMPORARY MUSIC

MEMBER OF THE INTERNATIONAL
ASSOCIATION OF MUSIC CENTRES

iamc
International Association of
Music Information Centres

CORE SUPPORT FROM THE AUSTRALIA
COUNCIL FOR THE ARTS, UNDER
THE FOUR YEAR FUNDING FOR
ORGANISATIONS PROGRAM

Australian Music Centre Ltd
ABN 52 001 250 595

PO Box N690 GROSVENOR PLACE NSW 1220 AUSTRALIA
T. +61 2 9935 7805 / 1300 651 834 E. info@australianmusiccentre.com.au
www.australianmusiccentre.com.au

La història de les confessions d'Adrià: un avantatge del compositor

Després de llegir l'obra mestra literària Jo Confesso (Confessions) del propi barceloní Jaume Cabré durant les vacances d'estiu del 2016, no vaig poder deixar de pensar en els personatges i les trames durant setmanes. El llibre recull més de 500 anys d'història europea des de la Inquisició Espanyola fins a Auschwitz, passant per trames intricades, relacions i ús únic de dispositius literaris.

Havent crescut de petit a Europa als anys 60 i 70, de pares que van néixer a la guerra i que els meus avis m'expliquessin les seves pròpies històries de la guerra (el meu avi va estar empresonat en un camp de treball alemany durant més de dos anys), el llibre va tenir un fort ressò en mi i ha deixat un impacte que no esperava.

Vaig tenir clar que la magnitud d'aquesta obra mestra requeria una força orquestral. El 2016 vaig començar a esbossar les primeres idees d'una simfonia, però quan vaig veure que el virtuós de la guitarra australiana Jacob Cordover amb seu a Barcelona, tocar en un concert a Austràlia el setembre del 2018, vaig canviar d'opinió i em vaig adonar que hi havia un concert per a guitarra i orquestra, on la guitarra és el personatge principal d'Adrià, les històries del qual s'expliquen en interaccions amb els altres personatges, retratats per instruments orquestrals seleccionats, seria una opció molt més adequada que una gran simfonia. Jacob va acceptar ser el solista i ajudar amb el projecte des de Barcelona.

A l'octubre del 2018, Jaume Cabré, la seva agent Gloria Gutiérrez, Jacob Cordover, i jo ens vam conèixer a l'Agència Literària Carmen Balcells de Barcelona, on Jaume Cabré va rebre amablement un permís per posar la seva obra mestra en música. Des de llavors hi ha participat molta gent en l'organització d'aquest projecte i voldria agrair a tothom el seu suport, que va fer possible que aquest projecte s'organitzés aquí al bell Palau de la Música, incloent:

El govern de l'ACT, el Reial Cercle Artístic de Barcelona, l'ambaixada d'Austràlia a Madrid, l'Agència Literària Carmen Balcells, el Centre de Música d'Austràlia, el Raval Edicions, l'Institut Ramon Llull i qualsevol altra persona que potser desconec.

El meu etern agraïment va a Jaume Cabré per deixar-me posar música a la seva novel·la, a Jacob Cordover per haver cregut i recolzat aquest projecte fins al final amb el seu treball incansable i ser solista aquesta nit, i Cesar Mateos i el seu equip del Reial Cercle Artístic de Barcelona per organitzar juntament amb Jacob tota la logística del concert, assajos, taules rodones, etc.

Gràcies!

Marián Budoš

Marián Budoš

El compositor australià Marián Budoš (n. 1968, Eslovàquia) ha tingut una interessant carrera com a compositor, guitarrista clàssic, director i pedagog, precedit per una carrera internacional d'èxit anterior com a corredor campió de 1500 m per a la selecció txecoslovaca. El 1991, Budoš es va graduar a la Universitat Matej Bel amb una llicenciatura en educació. L'any següent es va establir definitivament a Austràlia. El 1995, Budoš va continuar els seus estudis de composició a la Universitat Nacional Australiana amb Jim Cotter i Larry Sitsky. Va estudiar guitarra clàssica amb el virtuós Ján Labant, seguit de Mark Norton, i direcció amb Andrew Koll i Roland Peelman.

Budoš ha rebut diversos premis, sent el més prestigiós el Premi SOZA Composer of the Year de 1998 (el màxim premi a la música d'Eslovàquia), pel seu treball *Two Worlds* per a guitarres clàssiques i semi-acústiques, televisat a nivell nacional i publicat posteriorment en un disc de mateix títol. Les composicions d'aquest àlbum van formar un repertori bàsic per a la gira d'Eslovàquia del 1997 organitzada per l'agència governamental d'arts Slovkoncert i una gira per Austràlia el 1999, on Budoš va actuar en un trio amb Ivana Troselj i Ján Labant.

Budoš ha treballat com a compositor, director o intèrpret amb nombrosos individus, conjunts i orquestres. El 2002, el director Oliver Dohnanyi va estrenar i enregistrar els seus tres concerts de guitarra amb els solistes Ján Labant, Rémi Boucher, Peter Remeník i els eslovacs Sinfonietta i Archi di Slovakia, publicats posteriorment al disc *Heart on a Sleeve*. La música d'aquest àlbum s'ha utilitzat en llargmetratges australians (*A Touch of Courage: The Enlightenment*, *The Boe Sisters*), Slovak Television i repetidament a la *Classical Guitar Alive*, amb seu als Estats Units. programa que s'emet a 300 emissores de ràdio de les Amèriques, Europa i Àfrica. *Heart on a Sleeve* i *Secret Wedding* van ser interpretats en concerts a Polònia i Eslovàquia per la Filharmonia Czestochowa, Lublin Philharmonics i Archi di Slovakia.

Els arranjaments de cançons populars eslovacs de Budoš es van presentar en dos concerts a les celebracions dels Jocs Olímpics de Sydney 2000 a Canberra.

El 2005, Budoš va coescriure amb Ivana Troselj i va dirigir música per a la popular gira centreeuropea de *Seasons of the Soul*, amb la violoncel·lista Monika Leskovar amb seu a Berlín, la mezzosoprano Ivana Troselj (AUS), el guitarrista Ján Labant

(SK) , grup vocal Close Harmony Friends (SK) i l'Orquestra de Cambra Eslovaca de Bohdan Warchal.

Per celebrar els 100 anys de la capital australiana Canberra el 2013, Budoš va rebre l'encàrrec d'escriure dues obres: Clepsydra (Water Clock), estrenada pel quartet suec amb Griffyn Ensemble (AUS) i My Canberra (Symphony No.2), interpretada i gravada al Llewellyn Hall de la Universitat Nacional d'Austràlia amb la Canberra Youth Orchestra.

La música de Budoš ha estat publicada en nombrosos àlbums interpretats per diversos artistes, inclosos Jan Labant (SK), Peter Remenik (CZ), John Couch (NZ), Remi Boucher (CAN), Sally Walker (AU), Phillip Mayers (AU), New Zealand Guitar Quartet, Archi di Slovakia, Boyd Meets Girl (EUA), l'eslovaca Sinfonietta, etc.

La música de Budoš s'emet regularment a les emissores nacionals: ABC Classic Australia, Radio New Zealand, Classical Guitar Alive! (EUA) i la ràdio eslovaca. La seva composició de 2016 The Passing of a Black Star (Homenatge a David Bowie) per encàrrec del New Zealand Guitar Quartet i interpretada en 50 concerts a Nova Zelanda, Austràlia, Mèxic i els EUA, va ser l'àlbum de la setmana a ABC Classic (AU)) i Radio New Zealand, després del seu llançament el 2017.

Els projectes de Budoš el 2021-23 inclouen una nova col·laboració amb Jacob Cordover, música cinematogràfica per a Goldfish Productions (AU), música per a un nou àlbum de poesia de l'aclamat autor eslovac Igor Grossman i un nou concert-llibre de Words of Esme basat en el millor. venda de la novel·la "El diccionari de les paraules perdudes "de l'autor australià Pip Williams, amb la virtuosa de l'arpa Alice Giles.

[Click per veure el vídeo](#)

Helena Bayo, directora

Directora d'Orquestra nascuda a Barcelona especialitzada en Arts Escèniques. És DEA en el doctorat d'Arts Escèniques per la Universitat Autònoma de Barcelona i Màster en Gestió Cultural per la Universitat de Barcelona.

Ha dirigit *El Llac dels Cignes* de P. I. Tchaikovsky, al Royal Albert Hall de Londres convidada per l'English National Ballet.

Ha estat la primera directora espanyola, i única fins el moment, en dirigir el ballet Nacional de Cuba amb *Giselle* de A. Adam al Teatre Nacional de La Habana, Cuba, convidada personalment per Alicia Alonso.

Directora artístic-musical del Reial Cercle Artístic de Barcelona, és tanmateix jurat de les Beques de Música de la Fundació Güell i del Certamen Internacional de Dansa Ciutat de Barcelona.

Entre d'altres ha dirigit la Banda Municipal de Barcelona, *Aida* de G. Verdi al Bilbao Exhibition Center amb l'Orquestra Simfònica de Sofia, *Rigoletto* de G. Verdi al Teatre Estatal de Stara Zagora, Bulgària, l'Orquestra Simfònica Universitat de Califòrnia, Irvine a Los Angeles, E.E.U.U., on va estar també convidada com a docent de la universitat, *Luisa Fernanda* de F. Moreno Torroba amb l'Orquestra Filarmònica de Medellín, Fundació Prolírica d'Antioquia a Colòmbia, i ha estat directora assistent de *La Fille du Régiment* de G. Donizetti al Gran Teatre del Liceu.

www.helenabayo.eu

Josep Miquel Mindán, direcció

Josep Miquel Mindán Seuba, nascut a Igualada el 28 d'Octubre de 1983, inicià els seus estudis musicals a l'Escola de Música d'Igualada a l'edat de cinc anys. Posteriorment, realitzà una diplomatura com a mestre especialitzat en educació musical a la UAB. Ha estudiat direcció coral a l'ESMUC. En aquest període ha treballat amb: Mireia Barrera, Josep Vila i Johan Duijck. L'any 2008 inicia els estudis de direcció al Wien Konservatorium Privatuniversität de Viena on ha treballat amb Georg Mark, David Aronson i Guido Mancusi. Completà la seva formació amb Masterclass de Pierre Cao, Jordi Mora, Antoni Ros Marbà, Alexander Joel i Manuel Hernández Silva.

Ha estat director de cor per a les produccions: Le Nozze di Figaro 2008, Die Zauberflöte 2009, Suor Angelica 2010 i Dialogue des Carmélites 2011. La clausura dels seus estudis a Viena es realitzà el 14 de Maig de 2012 amb un concert a la Radiokulturhaus amb l'orquestra Slowakische Philharmonie on obtingué les màximes qualificacions.

Ha dirigit, entre d'altres l'Orquestra Simfònica del Vallès, l'Orquestra Ciudad de Elche, l'Orquestra del Wien Konservatorium Privatuniversität, la Slowakische Philharmonie, l'Orquestra de Girona, la Wiener Tonkunstvereinigung, el Neues Atelier Wien, l'Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona, la Camerata Eduard Toldrà, l'Orquestra Terrassa 48 i l'OTEM (Orquestra Terres de Marca) amb la qual manté una estreta relació professional. En el camp coral ha dirigit el Wiener Kammerchor en qualitat d'assistent, el Cor Anton Bruckner de Barcelona, el Cor de noies EXAUDIO, Choram Publico de Viena i el Cor Albada de l'agrupació Cor Madrigal.

En l'actualitat és director musical de la Jove Orquestra Simfònica de l'Anoia i la Simfònica Tekhné, el cor Contrapunto Vocale i la coral Ginesta. En el camp operístic cal destacar les produccions de Il Trovatore i La Traviata amb la companyia Operavia de Viena durant les temporades 2017 i 2018 i les produccions

de La Traviata, La Bohème i la Flauta Màgica amb la companyia Novaria al Palau de la Música Catalana.

Jacob Cordover, guitarra

Jacob Cordover gaudeix d'una carrera internacional vibrant i variada.

Ha pujat a escenaris d'arreu del món a llocs com Austràlia, el Canadà, els Estats Units, Espanya, França, Alemanya, Itàlia i el Regne Unit com a solista i en grups com *Zoco* (duo amb la oboïsta Laura Karney) o l'*Australian Guitar Duo* (amb

Rupert Boyd). El seu disc en solitari, *Stélé*, gravat l'any 2004, sona habitualment a la ràdio australiana i va ser elogiat a la *Classical Guitar Magazine* (Regne Unit) com a “meravellosament cèlebre i molt aconseguit... Cordover aconsegueix arribar a l'ànima d'aquesta música intensa i brillant”.

A més de treballar amb grups estables, Jacob Cordover és també músic de cambra i solista i ha tocat en conjunts i orquestres com la *Ottocento Orchestra*, el conjunt de guitarra *Z.O.O.*, al *Leicester International Music Festival* i amb artistes com Nicholas Daniel o Dave Young. El 2004-2005 va estar nou mesos com a artista resident al *Banff Centre for the Arts* de Canadà, on a banda de fer actuacions regulars i classes magistrals va conèixer a diversos músics i compositors internacionals amb qui continua col·laborant.

Jacob Cordover no només interpreta tot el repertori per a guitarra clàssica en el seu conjunt sinó que també treballa en la investigació de la música contemporània i el segle XIX. Els estudis que va rebre de la mà de Timothy Kain van augmentar el seu interès per la música contemporània, interès que l'ha portat a impulsar i a estrenar obres per a guitarra i guitarra i oboè, una combinació poc habitual.

Cordover està demostrant ser una figura important en el desenvolupament d'un nou repertori per a guitarra. Compositors anglesos, noruecs, mexicans, espanyols, australians, americans i canadencs han escrit obres per a ell. També treballa amb l'especialista Carlo Barone en l'aplicació de la tècnica interpretativa per a música del segle XIX i interpreta aquest repertori amb una gran diversitat de guitarres de l'època.

Al seu programa d'actuacions s'hi afegeixen premis i reconeixements en concursos internacionals arreu del món. L'octubre del 2008 va debutar amb l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears “Ciutat de Palma”. La seva interpretació de “Retrats Catalans” de Leo Brouwer va ser dirigida per Geoffrey Simon i patrocinada per

Arts Global. El crític musical del diari Última Hora el va elogiar com a “un guitarrista excepcional”.

Jacob Cordover ha rebut el suport de l'*Australia Council for the Arts*, l'*Ian Potter Cultural Trust*, l'*Australian National University Friends of the School of Music*, *artsACT*, Arts Global i l'*Australian Music Foundation*.

Cordover ha gravat amb Cala Records/Arts Global i el seu primer disc en solitari es titula *Blackwattle Caprices*.

Alba María Martínez Nieto

Informació Acadèmica

- 2015-2019: grau superior de música en interpretació musical de cant líric, en música clàssica i contemporània, al Conservatori Superior del Liceu
 - Professor: Eduard Giménez
- 2011-2015: grau en Administració i Direcció d'Empreses per la Universitat de Barcelona.
- 2013: títol de 3r de nivell professional de piano clàssic al Centre d'Estudis Musicals Haro.
- 2012-Actualitat: masterclasses anuals de cant líric a Eòlia Escola Superior d' Art Dramàtic
 - Professors: Kurt Widmer i Cynthia Sanner
- 2013: curs intensiu de cant líric al Conservatori Superior de Música de Niça (França).
 - Professors: Lorraine Nubar i Cynthia Sanner

DADES PROFESSIONALS

- 2020: guanyadora del concurs Mirna Lacambra, obtenint el rol Königin der Nacht per la representació de Die Zauberflöte al XXIV Curs de Professionalització de l'Escola d'Òpera de Sabadell. Orquestra Simfònica del Vallés, director Daniel Gil de Tejada. Representat al Palau de la Música Catalana, Teatre-Auditori de Sant Cugat, Teatre Fortuny de Reus, Kursaal Manresa i Teatre La Faràndula de Sabadell.
- 2019 - soprano a "Dos divas y un destino", sota la direcció de Ángela Lorite, al Teatre Gaudí.
- 2018-actualitat: soprano a "Novaria Artists" a la òpera Die Zauberflöte, al paper Königin der Nacht, representada al Palau de la Música Catalana. Orquestra Terrassa 48, director Xavier Puig i Josep Miquel Mindan.
- 2017-2018: soprano de "Tres dames i un senyor enamorat" i "Òpera entre bambolines" (escenes de òpera), sota la direcció teatral de Jesús Fernández, al Teatre Eòlia
- Concerts lírics: Reial Cercle Artístic de Barcelona, Club de Tennis Barçino, Teatre Eòlia, Castillo de Valderrobres (Teruel), Hotel La Torre del Visco, Casino de Hospitalet de Llobregat, Teatre Gaudí

Xavier Casademont i Cases

Nascut a Sabadell (25-11-1993), inicià els estudis musicals a l'*Escola Pia de Sabadell* als 5 anys amb el violí i, posteriorment, la trompeta. Accedí al *Conservatori Professional de Música de Sabadell* on va obtenir el Grau Professional d'ambdós instruments (2013 i 2016 respectivament). Durant l'estada al conservatori s'interessà pel cant clàssic, on va rebre les primeres classes de cant d'*Elisenda Cabero*.

Graduat en Microbiologia a la *Universitat Autònoma de Barcelona* (2015), actualment cursa el 4t curs del Títol Superior de Música de Composició a l'*Escola Superior de Música de Catalunya* (ESMuC) on ha rebut classes de composició d'*Albert Guinovart i*

Mingacho, Salvador Brotons i Soler, d'instrumentació i orquestració de *Bernat Vivancos i Farràs*, i de cant de *Mireia Pintó i Garriga*.

Com a cantant solista debutà el *Leporello* de *Don Giovanni* de *Mozart* el febrer de 2020 amb *Opus Lirica* a l'*Auditorio Kursaal Donostia*. Amb directors com *Xavier Puig i Ortiz, Josep Miquel Mindan*, entre d'altres, també debutà altres rols operístics al *Palau de la Música Catalana* amb *Novaria*, com són *Papageno* (*Die Zauberflöte* – *Mozart*), *Schaunard* (*La bohème* – *Puccini*), *Barone Douphol* (*La traviata* – *Verdi*), *Zuñiga* (*Carmen* – *Bizet*)... L'any 2019 també cantà *Colline* (*La bohème* – *Puccini*) en un projecte de la *Jove Orquestra Nacional de Catalunya* sota la batuta de *Manel Valdivieso*.

Debutà al *Gran Teatre del Liceu* l'octubre del 2017 amb la coproducció d'*El Jove Barber de Sevilla* de *Gioachino Rossini*, de la programació d'*El Petit Liceu*, com a *Ufficiale (i altres parts musicals)*, direcció artística de *Daniilo Rubeca* i direcció musical de *Daniel Gil de Tejada* en més de 15 funcions en diverses temporades.

Cantà també de baix solista al *Pessebre de Pau Casals* a *Bordeaux* (desembre 2016) organitzat per l'*Òpera Nacional de Bordeus* sota la batuta de *Mark Minkowski*. Guanyà el paper d'Antonio de l'òpera *Le nozze di Figaro* de *W.A. Mozart* al *Concurs Mirna Lacambra 2015* i l'interpretà a l'Escola d'Òpera dels Amics de l'Òpera de Sabadell (octubre 2015). També interpretà rols secundaris com *Ufficiale del Registro* a *Madama Butterfly* de *Puccini* amb l'*AAOS - OSV* - del XXVIIIè Cicle d'Òpera a Catalunya i XXIVa Temporada d'Òpera a Sabadell (maig 2017), o el 2018 *Un contadino* a *Pagliacci* de *R. Leoncavallo* també amb l'*AAOS - OSV*.

Pel que fa a oratori, ha cantat de baix solista en el *Rèquiem de Mozart i Süßmayr* amb el cor i l'orquestra de la Universitat Rovira i Virgili (març 2017), al Festival de Sant Pere Sallavinera 2017 amb l'Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona, al monestir de Vilabertran el 2018, i al Palau de la Música Catalana en dues noves ocasions. Debutà el rol de Comte d'Almaviva de *Le nozze di Figaro* de Mozart a l'International Opera Project 2018 a Barcelona amb *Francesco Mancuso* (direcció musical) i *Maria Voronkova* (direcció d'escena). Participà al projecte *Una nit amb Mozart* de l'Atlàntida de Vic el 2016 fent fragments de *Così fan tutte* i *Le nozze di Figaro*. També cantà el paper d'Ufficiale al concert de commemoració del Bicentenari del Barber de Sevilla de Rossini organitzat per Roger Alier al 2016, Festival d'Òpera de Granera 2017, etc... Properament, debutarà la *9a de Beethoven* com a solista amb la JOSB (juny 2021).

Ha rebut masterclasses de *Montserrat Caballé* (2015), *Ainhoa Garmendia* (2019) *Felipe Bou* (2018), *Marzio Conti* (2020), *Alexandra Coku* (2017), *Carlos Aragón* (2018), entre d'altres.

Va cantar *Aida* de Verdi el gener de 2020 com a reforç del *Cor del Gran Teatre del Liceu*, *Götterdämmerung* de Wagner el setembre de 2019 amb el *Coro del Teatro Campoamor de Oviedo*, el *Requiem* de Verdi al Festival Castell de Perelada 2018 amb el *Coro Intermezzo*, entre d'altres produccions. És membre del *Cor d'Amics de l'Òpera de Sabadell* des del 2014 i del *Cor Jove Nacional de Catalunya* (edicions del 2013-2020), així com també ha cantat a diversos cors, com per exemple *Cor Francesc Valls*, *Ensemble O Vos Omnes*, *Orfeó Català*, *Cor Jove de l'Orfeó Català*, *Coral Reyes Bartlet (Tenerife)*, *Pax Cor de Cambra*, *Coral Càrmina*, *Lieder Camera*, *Escolania de Sant Augustí*, etc.

Pianista autodidacte, com a compositor estudià amb en *Miquel Pardo* a Sabadell, i guanyà el premi del públic i l'accèssit al Concurs de Composició 2015 organitzat pel Conservatori Professional de Música de Sabadell. Algunes de les seves obres han estat interpretades en llocs tan emblemàtics com la *Basílica de Montserrat* (*Rosa placent*), el *Palau de la Música Catalana*, (*L'ànima de les flors*), el *Monestir de Sant Daniel (Girona)*, *San Bizente eliza (Donostia)*, *L'Auditori de Barcelona - Sala 2 Oriol Martorell (Tornare)*, *Seminari de Vic (Binom)*... També obtingué un accèssit al XXVè Premi ciutat de Reus de Composició per a corals infantils 2017.

Segueix formant-se a nivell global com a músic interdisciplinari i perfeccionant la tècnica vocal des del 2014 amb el seu professor, l'argentí *Jorge Sirena Labarthe*. *Sine musica nulla vita!*

Carlos Enrique Ortiz Rivera, tenor

Nascut a San Juan, Puerto Rico, és egresado de Conservatorio de Música de Puerto Rico (CMPR), on va estudiar sota la tutela del tenor porto-riqueny Antonio Barasorda. Va continuar els seus estudis graduats amb la Professora Marta Matheu al Conservatori Superior de Música de Liceu de Barcelona, gràcies a la beca de la "Fundació Conservatori de Liceu". Actualment estudia sota la tutela de Elena Copons y Eduard Giménez. Al 2018 és guanyador de el Concurs Mirna Lacambra en la seva edició XXII, on interpreta el paper de Fenton en l'òpera *Falstaff* de G. Verdi, com a part de l'Escola d'òpera de Sabadell.

Ortiz Rivera, en la seva curta trajectòria, ha interpretat rols com ara: Jenik de la *Núvia Venuda* (B. Smetana), Schmidt de *Werther* (J. Massenet), el paper titular a *Thamos* (W.A. Mozart), i també, li va donar vida a el paper de Tamino de *La Flauta Màgica* (W.A. Mozart), el qual ha interpretat en el CMPR, el New York Lyric Opera i al Palau de la Música Catalana. També va interpretar el paper de Gastone en la producció de *Traviata* (G. Verdi) i el paper de Malcolm de *Macbeth* (G. Verdi) amb Amics de l'Òpera de Sabadell (2020). Més recentement ha treballat amb L'Òpera de Cambra de Barcelona (Sarrià) on ha fet el Rol del Tenor en L'Òpera de las Cuatro Notas, del compositor Tom Johnson, dirigida per Paco Mir

Angela Lorite

Vaig néixer a Granada i per capritx de la destinació vaig trobar a Menorca la meva llar, vocació i carrera.

El meu punt de partida va ser a l'Orfeó Maonès del "Teatre Principal de Maó" on vaig conèixer a director de l'orquestra de Liceu Javier Pérez Batista, em recomana aprofundir en l'estudi de el cant. Vaig decidir traslladar-me a Barcelona i estudiar al Conservatori Superior del Liceu i el 2003 vaig obtenir la Llicenciatura Superior de Cant amb excel·lents qualificacions.

Una característica que Déu o la vida m'ha regalat, és la flexibilitat i extens registre vocal que abasta 3 vuitenes i mitja, això m'ha permès interpretar un ampli repertori com Mezzo i alguns rols de Soprano Dramàtica.

Una de les meves passions és el "Art Dramàtic", tema que em va portar a formar-me en l'Estudi de Nancy Tuñon, i tenir una àmplia i profunda visió en la interpretació de cada personatge, des dels rols més còmics com Rossina i Isabella, els de gran sensualitat com Carmen o Dalila, fins als més dramàtics com Azucena.

El meu debut europeu va tenir lloc a "Le Festival Lyrique des deux Catalognes apadrinat per Josep Carreras" duent a terme un recital de lied i música espanyola que va concloure amb 5 bisos. Així vaig decidir dedicar-me a cantar en teatre ...

Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona

La primera orquestra del Cercle data de l'any 1900 i fou dirigida pel compositor i pianista Enric Granados, que va organitzar i protagonitzar diferents concerts de cambra al costat dels primers socis fundacionals.

El 1992, coincidint amb una etapa de renovació dels objectius fundacionals del Reial Cercle Artístic, el violinista Javier Mateos, concertino entre d'altres de l'Orquestra Simfònica del Vallès, refunda l'orquestra amb la intenció de crear una formació estable i professional dedicada a la música de cambra, que doni oportunitat als instrumentistes, solistes i compositors catalans.

El seu repertori engloba des del període barroc fins al contemporani i ha estrenant, entre d'altres, obres de compositors com Albert Guinovart, Xavier Pagès i Toni Villasant. L'O.R.C.A ha col·laborat amb solistes i directors com Josep M. Alpiste, Claudi Arimany, Cristian Florea i Alfons Reverté. També ha realitzat homenatges a Eduard Toldrà i X. Montsalvatge. Ha actuat en diferents escenaris, com ara el Palau de la Música acompanyant solistes al concurs del Primer Palau. Palau Oval de Montjuïc en la primera trobada internacional dels Pueri Cantores, diversos festivals arreu de la geografia catalana i ha col·laborat amb l'Aula de Cant de Carme Bustamante amb l'òpera El Barbero de Sevilla. Aquest darrer any Coproducció amb la Fura dels Baus portant a terme THAMOS REI D'EGIPTE de W.A. Mozart.

La institució on neix l'orquestra es va crear al 1881, i actualment té la seva seu al carrer Arcs nº 5, (Casa dels Comptes dels Pinatelli i Casa Bessols) i és a la Sala dels Atlants d'aquest edifici on l'ORCA ofereix la seva temporada anual de concerts.

A dia d'avui des de 2015 el projecte artístic de l'ORCA sorgeix de nou amb força i amb gran il·lusió per part dels seus components, amb suport del Reial Cercle Artístic i la venda de concerts arreu del territori, gràcies a la innovació i creativitat de projectes fa que l'orquestra port-hi cinc temporades estables i que cada vegada la seva presència augmenti de manera exponencial.

Dramatis Personae / Instrumentació

Adrià Ardèvol i Bosch – guitarra

Sara Voltes-Epstein – arpa

Bernat Plensa i Punsoda – violí (concertmaster)

Fèlix Ardèvol (pare) – fagot

Carme Bosch (mare) – oboè

Matthias Alpaerts – piccolo

Laura Baylina – flauta travessera

Lola Xica – corn anglès

Carolina Amato – clarinet

Daniela Amato – clarinet baix

Sr. Berenguer – contrafagot

Drago Gradnik – trompeta

Dr Konrad Budden / Eugen Müss – trompa en Fa

Fèlix Morlin – trombó

Àguila Negra – marimba (percussionista 1)

Xerif Carson – glockenspiel (percussionista 2)

Amani Alfalati – cròtals (percussionista 2)

Alí Bahr – plat suspès (percussionista 1)

Lorenzo Storioni – solo violí segon

Jachiam Mureda i Pardac – solo viola

Julià de Sau/ Miquel de Susqueda – solo violí cel

Ariber Voigt / Sgr. Falagnami / Sr. Zimmerman – solo contrabaix primer

Nicolau Eimeric – solo contrabaix segon

percussió primer:

timbales / triangle / plats / tam-tam (gran) / whip / carrió de vent / marimba

percussió segon:

caixa / bombo / tom-toms / güiro / caixa xinesa / cròtals / campana tubular /
glockenspie

Confessions d'Adrià

Totes les històries complexes dels set capítols de Jo Confesso [Confessions] es retraten a Confessions d'Adrià, en el mateix ordre que es presenta a la novel·la, tret d'una forma reduïda.

Els personatges del llibre solen tocar en solitari o amb altres instruments, generalment en un duet, un trio o un quartet, de vegades recolzats per l'orquestra (especialment la secció de corda) i de vegades pel seu compte.

La guitarra (Adrià) és la protagonista i interactua amb altres personatges amb més freqüència.

1. Pròleg i agraïment de l'autor - CABRÉ FUGUE

(Presentació d'Adrià, Sara, Bernat, Carme i Fèlix)

La fuga comença amb el cognom de Jaume escrit per les cordes i les campanes tubulars: C-A-B-R (re = D) -É

Inspirat en la petita fugida de J. S. Bach en sol menor, el subjecte fugitiu de CABRÉ (i la resposta i el contra-subjecte) es desenvolupa de la següent manera:

1. A la tònica (A-menor) d'Adrià (guitarra) basada en les notes C-A-B-R (re = D) -É
2. A la clau dominant (Mi-menor) com a resposta de Sara
3. En clau tònica, reafirmat pel millor amic d'Adrià, Bernat,
4. En clau dominant com a resposta dels pares de l'Adrià Fèlix (fagot) i Carme (oboè)

2. Capítol I – A capite

Pardàc 1690: Jachiam Mureda fuig de Pardàc després de matar Bulchanij. Roma 1918: Fèlix, enamorat de Carolina, rep el medalló Pardàc d'ella, va a una casa buida i fa l'amor amb ella, ja que s'anuncia el final de la Primera Guerra Mundial.

3. Capítol II – De pueritia

Àguila Negra i el Xèrif Carson són les joguines de la infància d'Adrià amb les quals sovint juga darrere del sofà on, desapercebut, és testimoni de moltes converses interessants. El pare coneix la jove Carme a casa del seu soci. A l'Adrià se li mostren manuscrits rars, el pergami fundador de Sant Pere del Bungal i el violí Storioni, però no se li permet tocar-los. El germà Julià tanca el monestir. L'esposa de Guerxo de Salt arriba a fra Miquel per confessar-se després de ser violada per Excel·lència l'Inquisidor General, però ell es nega a escoltar-la i ella es penja. El germà Julià és apunyalat a mort. Adrià i Bernat es troben per primera vegada esperant les lliçons de violí amb la senyora Trullols. Es diu a Jachiam, un proveïdor

de fusta per als luthiers, que agafi fustes rares de Sant Pere del Burgal. L'auró que tria va sorgir del ventre d'un esquelet. El 1764, Lorenzo Storioni fabrica el seu primer violí, n'està satisfet i el ven. El violí arriba al compositor francès i virtuós del violí Leclair. Després d'un dels seus nombrosos viatges, el pare li diu a l'Adrià que hi ha massa esquelets a la casa. El pare és mort: atropellat per un camió i decapitat. Adrià es fa culpa de la mort del pare perquè va treure secretament l'Storioni de l'estoig i el va substituir pel seu violí de pràctica. La mare es torna encara més freda després de la mort del pare. Adrià creu que ha de saber que va ser culpa seva.

La mare visita el senyor Berenguer, que dirigeix la botiga del pare, i li diu que més de la meitat del material de la botiga pertany al seu pare. Es veu obligat a seguir treballant a la botiga i pagar el seu deute. El mestre Manlleu és el nou professor de violí de l'Adrià, però a l'Adrià no li agrada. El Bernat i l'Adrià estan tristos perquè ja no tindran lliçons junts. Adrià obsequia a Bernat amb el violí Storioni. Al Vaticà, el pare es troba amb el seu antic company de pis de la universitat, el pare Félix Morlin, que li diu que es ven un violí Storioni. Els pares de Bernat visiten els Ardèvolts i tornen el violí. Un àngel, Daniela Amato, la filla de Carolina visita el pis dels Ardèvolts exigint-li part de l'herència del pare. El dia abans del casament de Carme i Fèlix, Carolina apareix amb tres homes. A Roma, la jove Carolina li diu a Fèlix que esperen un bebè. Fuga de Roma l'endemà. La mare li diu a la Daniela: "cap voluntat, cap tracte". La mare està molesta i llença el medalló Pardac a la paperera. L'Adrià el recull en secret. Adrià fuig del seu recital perquè estava massa nerviós. Bernat el cobreix, però la mare ho descobreix.

4. Capítol III – Et in Arcadia ego

El jove Adrià i la Sara es troben per primera vegada a París al Cafè Condé. Bernat ha publicat cinc llibres però explica a Xènia que és mediocre. La demència d'Adrià empitjora: confia a Bernat que escrigui el seu manuscrit. L'Adrià i la Sara es retroben al Palau de la Música al concert de Jascha Heifetz – Adrià es mou fins a les llàgrimes. Perd el número de telèfon de Sara, però la troba en una església dibuixant murals. Està impressionat. Adrià li diu a la mare que deixa el violí. Va al mestre Manlleu a veure si poden parlar amb l'Adrià, però en lloc d'això es disputen, s'insulten i la mare l'acomia. Aquest és el final del seu somni d'Adrià de convertir-se en un virtuós del violí. A Tona, Adrià coneix la seva germanastra Daniela, que li explica la història de la família, com el pare va deixar la seva mare i com va aconseguir els diners de la seva herència del seu germà. Ella li diu que Can Casic li pertany. A través del pare Morlin a Roma, el pare estableix connexions a tot Europa per comprar productes per a la seva botiga a jueus rics que fugen d'Europa.

El pare Morlin li adverteix que el senyor Falegnami, també conegut com a senyor Zimmerman, és un home perillós. L'obersturmbannführer Rudolf Höss, a càrrec d'Auschwitz, acull el doctor Aribert Voigt. Höss s'emborratxa i admet que té els ulls posats en una noia jueva. Arriba un nou transport de presos. El doctor Voigt dispara al coll a una dona vella amb un estoig de violí. Rudolf Höss vol aconseguir el violí. El doctor Voigt amenaça de dir-li a Himmler la seva aventura amb una noia jueva. El doctor Voigt surt amb el violí. A Roma, el pare li diu al doctor Voigt que li vengui el violí per menys de 1500 dòlars EUA. Al pis de la Sara, explica a l'Adrià la història de l'oncle Häim, un metge que va sobreviure a Auschwitz. L'Adrià espera la Sara al seu forn preferit. Arriba tard i no apareix. Més tard esbrina que es va traslladar a París. Desconsolat, va a estudiar a Alemanya a la Universitat de Tübingen.

5. Capítol IV – Palimpsestus

Un metge jueu, Josep Xarom, és torturat per fra Miquel per instruccions del pare Nicolau Eimeric, l'inquisidor de Catalunya i València. Josep mor cremant a l'estaca i la seva família deixa Girona i s'instal·la a Durves i Varna. A Auschwitz, Rudolf Höss viola la seva minyona de 18 anys Elisaveta Meireva, descendent de Josep Xarom. Frare Eimeric viola la seva donzella (Rudolf Höss = Frare Eimeric, Dr. Voight = Frare Miquel de Susqueda). Bernat visita a l'Adrià a Tubinga. Adrià és abandonat per Kornelia, la seva primera amant, mentre que Bernat està enamorat de Tecla, una pianista. Franz Grübbe de Tübingen s'incorpora a les SS i és assassinat per un partidari eslovè, un antic sacerdot Drago Gradnik, company d'escola del pare d'Adrià dels seus estudis a Roma. Herta, cosina de Franz, fa una foto de l'Adrià i el Bernat a Tubinga. Adrià explica a Bernat que el seu manuscrit és dolent i li dóna consells per millorar. Mentre s'acomiaden, l'Adrià llegeix el diari: el psiquiatre bavarès, el doctor Voight, és assassinat a trets en la seva cirurgia. La mare és morta. Al seu llit de mort, fra Eimeric demana al cavaller Ramon de Nolla que maten el fra Miquel, que li talli la llengua i que la porti a la tomba per tal de perdonar-li els pecats. Adrià cedeix la preciosa pintura Modest Urgell de Santa Maria de Gerri a la Lola Xica. A la carta de la mare a l'Adrià, descobreix com la policia espanyola va conspirar amb el doctor Voigt i va enganyar el pare perquè arribés a una reunió amb un suposat comissari. Després de la fatal reunió del pare amb el doctor Voigt, va haver d'abandonar el cas perquè la policia la va fer xantatge sobre la seva aventura amb la petita Lola, després que el pare es quedés impotent.

Així va ser com la mare va saber que el pare no podia haver violat totes les noies. La mare li va dir a l'Adrià que l'estimava des de la distància. Adrià acomiada el senyor Berenguer de la botiga. L'Adrià comença a donar classes a la Universitat de Barcelona, on coneix la jove professora Laura. La petita Lola surt de casa de l'Adrià després de molts anys i s'adona que l'estimava més que la seva pròpia mare.

Per si sol, sovint pensa en Sara i per què l'ha deixat. L'Adrià compra el seu primer manuscrit rar: és posseït pel mateix dimoni que el seu pare. Adrià viatja a Roma amb la Laura, que es fa passar per la seva advocada, i ven la botiga a la seva germanastra Daniela. Vial ven l'Storioni a Heer Arcan d'Anvers. L'Adrià convida la Laura al seu pis. Es besen. L'Adrià està convençut que comet un gran error, perquè en els seus ulls blaus buscava els ulls foscos de Sara. La petita Lola moribunda li explica a l'Adrià que la mare va enviar una carta als pares de la Sara quan va saber que l'Adrià estava enamorat de Sara, perquè estava convençuda que intentaven aconseguir la botiga i van utilitzar la Sara per enganyar l'ingenu Adrià. Cinc dies després, l'Adrià fa sonar el timbre del pis de la Sara a París. No està contenta de veure'l, a causa de la carta que va escriure, dient que era una "jueva pudent". Explica que va ser la conspiració de la mare i no va escriure la carta. Ella li tanca la porta. Matthias Alpaerts visita el doctor Müss al seu hospital de Bebenbeleke, Àfrica. La petita Lola mor després que l'Adrià torni de París. Adrià hereta el quadre d'Urgell de la petita Lola. Adrià li diu a Bernat que els seus llibres no tenen ànima i que hauria de quedar-se amb la música. El fill de Daniela, Tito, vol comprar l'Storioni a l'Adrià. Adrià troba una carta del seu pare escrita en arameu amb l'alfabet hebreu: "Benvolgut Adrià, ..." No recorda que el pare li parlés directament més de cinc vegades a la vida. Se sent culpable de la mort del pare i també creu que el pare li va planificar coses que han tingut lloc. El pare es troba amb la seva mort: el doctor Voight i tres sequaços a un costat de la carretera. La Sara apareix al replà de la porta de l'Adrià. Adrià està en xoc. La Sara diu que es quedarà si no hi ha cap altra dona, perquè l'estima, però vol que torni al poble jueu tot el que el seu pare els va robar. L'Adrià està en cadira de rodes. La seva demència va progressar. En el seu testament final, Adrià indica que la pintura del monestir de Santa Maria de Gerri hauria d'anar a parar a fra Julià, responsable detot, "he reunit tota la instrucció espiritual per separat". Al pis de l'Adrià, Bernat obre la caixa forta i col·lecciona imatges de l'storioni, Àguila Negra, Xèrif Carson i fotos de la Sara. Plora i tanca la porta a tots els seus records d'Adrià. Després de 10 anys sol, l'Adrià creu que pot estar content amb la Sara al seu costat. L'Adrià i la Sara visiten Tona, la seva Arcàdia. L'Adrià vol visitar la família de la Sara: "No t'accepten". La Laura està molesta. Adrià fa mesos que no respon les seves trucades. La mare de Sara mor. La Laura li diu a l'Adrià que anirà a la Universitat d'Uppsala i que potser s'hi quedarà per sempre. El pare de la Sara convida l'Adrià a una cafeteria. Li explica la història de l'oncle Häim. En una festa nazi borratxa a Auschwitz, ell i un grup de dones hongareses han de córrer de paret a paret mentre els oficials borratxos els desapareixen. Ell i unes quantes dones només sobreviuen perquè un altre oficial es precipita amb la notícia que vindrà l'Exèrcit Roig. A principis dels anys cinquanta, l'oncle Häim salta d'un pont de París i acaba la seva vida. El pare de Sara li explica a Adrià que es va convertir en jueu no per fe, sinó pel fet que, igual que els catalans, són esclaus al seu propi país. Després que Sara dibuixi un carbó vegetal de la Santa

Maria de Gerri d'Urgell que l'Adrià mira de vegades durant hores ("Què hi busqueu?"), Decideixen visitar el monestir i l'endemà San Pere del Burgal. Allà, l'Adrià és rebut pel germà Julià: "Germà, que la peça del Senyor us acompanyi". "I que la peça del Senyor us acompanyi", respon Adrià. "Què has dit?", Es pregunta sorpresa Sara.

6. Capítol V - Vita condita

La Laura s'assabenta de la Sara. L'Adrià i la Laura no parlen uns mesos. Auschwitz: El doctor Konrad Budden entrevista la petita Amelia, l'àvia de la qual va ser tirotejada pel doctor Voigt. Quan s'acosta l'exèrcit vermell, el doctor Budden injecta a tots els nens experimentats amb una dosi letal. Amelia es mira als ulls per primera vegada i pregunta: *Warum?* Ell escapa d'Auschwitz, però és capturat pels britànics i passa cinc anys a la presó, on triga gairebé tres anys a començar a sentir qualsevol remordiment per tot el que havia fet a Auschwitz. La cara d'Amèlia li arriba amb més freqüència. Té el costum de desplegar el seu drap brut al qual mira fixament fins que no aguanta més. Després de la pena de presó, passa dos anys treballant per a la família Müss, on roba el DNI del seu fill. Un sacerdot mor al confessionari després d'escoltar les horribles històries de Budden des d'Auschwitz. El fill de Daniela, Tito, enganya la nova criada de l'Adrià perquè faci fotos de l'Storioni. Abans que un assassí contractat mati al doctor Müss al seu hospital, li diu a l'assassí que no es va lliurar després de la presó perquè volia esmenar el seu mal. La Universitat de Tübingen celebra una vetllada especial en honor al llibre de l'Adrià, "La història del pensament europeu". Drago Gradnik i uns quants membres de la resistència alemanya estan a punt d'assassinar Himmler, però Drago accidentalment posa els explosius a força i exploten. Lothar Grübbe rep un telegrama breu que diu que el seu abjecte fill va intentar matar Himmler. Està orgullós del seu fill i enterren secretament un fèretre buit al cementiri. Al cementiri de Tübingen, Adrià explica a Sara que també vol escriure un llibre sobre La història del mal. Sara diu que li donarà suport. A casa, ella dibuixa, escriu, i estan feliços junts. Laura li diu a l'Adrià que és bo, però "no toquis la gent, escriu un llibre de tant en tant". Bernat apareix amb la seva bossa esportiva al pis de l'Adrià. Sara li demana que es quedi. Adrià llegeix un llibre sobre Amani, que és violat per Alí Bahr, perquè li troba un medalló cristià al coll. Ella ho apunyala en defensa pròpia i el fereix. L'Honorable Quadi la condemna a mort per lapidació. Sara està furiosa amb l'Adrià pel tracte que va fer amb Bernat: fa les maletes i se'n va l'endemà al matí. Adrià descobreix accidentalment, segons l'informe de ginecòleg de Sara, que portava un embaràs fins a un termini complet. El pare de la Sara ha mort. Sara viu en un profund dolor després d'això. Sara i Adrià arriben a Oxford per visitar Isaiah Berlin, que va ser organitzat en secret per Bernat. Sara fa dos retrats per a la seva exposició: l'Adrià i ella mateixa. Tito, el senyor Berenguer i la Sara es coneixen. Li parlen del propietari original de l'Storioni d'Anvers. El pare fa jurar al jove Adrià de

mantenir l'Storioni a la família per sempre. Sara posa a Adrià el nom del propietari del violí: Matthias Alpaerts. Adrià amb ràbia: "Això no és cert, el propietari es diu Netje de Boeck". Així, es desemmascararà. L'Adrià no torna a sentir riure la Sara. La Laura torna a parlar amb l'Adrià, després de molt de temps. L'Adrià va perdent la ment lentament. Bernat li diu que es publicaran les pàgines de tinta negra i verda del seu manuscrit. Un dels funcionaris de l'hospital li roba el medalló d'Adrià del coll. Adrià fa una visita sorpresa al senyor Berenguer. Allà descobreix com el pare va aconseguir el violí per un grapat de dòlars. Roma: el doctor Voigt treu una pistola al pare. Li diu que la seva gent que espera fora té les seves instruccions: surt amb l'Storioni per menys de 1500 dòlars EUA. El pare denuncia el doctor Voigt a la policia i rep cinc anys de presó. Damasc: el pare Morlin es reuneix en secret amb el doctor Voigt i l'ajuda a trobar Fèlix Ardèvol, amb la promesa que no el farà mal. Després de la visita d'Adrià al senyor Berenguer, Daniela mor als 71 anys. Al seu funeral, el seu marit li diu a l'Adrià que tingui cura del perillós senyor Berenguer, que Daniela va llançar fora de la botiga, i va dir que estava malalt al cap i que odiava les dones. Després del funeral, Adrià troba la Sara marxant amb la maleta a Cadaqués. Està alleujat de veure la seva roba encara a l'armari. Més tard a la feina, l'Adrià truca al lloc del germà de la Sara, però ella no vol parlar amb ell fins que no li retorni el violí. La Laura entra, surten a dinar i acaben al seu pis fent l'amor.

7. Capítol VI – Stabat Mater

Dos anys després, un holandès visita l'Adrià al seu pis i li explica com la seva família va ser portada a Auschwitz mentre menjava d'aniversari per a la seva filla, i com al tren li va donar a Amelia el tovalló amb què sortia de casa seva per calmar-la. El vell també li explica com la seva sogra li va vendre el pis per comprar el violí Storioni a la seva dona, que tocava a la Filharmònica d'Anvers. Li explica a Adrià que és aquí per agafar el violí que pertanyia a la seva dona Berta i que ho va descriure amb molt de detall, abans que Adrià el tregui del cas. Bernat està furiós perquè Adrià regalés el violí a algun estafador. Lothar i Herta són atrapats per un oficial de les SS a la tomba del seu fill Franz. Herta truca ajuda al seu cosí Dr Budden a Auschwitz, però ell li penja, està massa ocupat entrevistant la petita Amelia. Lothar és torturat i mor de por just quan està a punt de ser penjat en un ganxo de carn. El llibre-conferència de Bernat és un èxit, aconsegueix un ple, unes 50 persones. No sap que Adrià hi va portar tots els seus estudiants universitaris. La Laura li pregunta a l'Adrià "està bé?" "No." La Laura diu que podria quedar-se a la Universitat d'Uppsala. 14 de juliol de 1996 – Adrià fa l'amor amb Laura al seu pis. Bernat, que sap que l'Adrià hi és, crida: "Adrià ... Sí ... Sara ..." "Tot va acabar aquí, la meva estimada Sara. Tot ". La Sara està en coma. L'Adrià es fa culpa de si mateix perquè dormia amb la Laura, ja que la Sara tenia l'ictus i es va ensorrar a les portes del seu pis. L'Adrià parla amb la Sara en estat de coma que vol tornar

el violí, però vol trobar l'autèntic propietari. El doctor Real li diu a Adrià que la Sara és tetraplègica. Sara li diu que vol morir. Li diu que té l'amo del violí, Matthias Alpaerts, i li retornarà el violí. Adrià posa el quadre de Mignon davant de Sara. Es posa a plorar. Devien ser aquestes llàgrimes les que el van fer valent. L'exposició de Sara s'obre sense ella. Sara pregunta pel seu autoretrat. S'ha venut. Vol trobar el comprador. Adrià admet que va ser el comprador. Sara: "Ximple, t'ho anava a donar". La Sara li explica a l'Adrià un vespre que va tenir una filla. Li torna a dir que vol morir. Pregunta, per què? "Volem donar-vos el vostre llibre". Sara somriu, però diu que no vol ser una càrrega. "M'estimes, Adrià? Llavors ajuda'm a morir". Unes setmanes més tard, ella li pregunta: "quan?" L'endemà, és morta. Max té una primera visió de l'Alzheimer d'Adrià, quan li fa arribar una estranya biografia de Sara, centrada en la seva vida personal i la de Sara. La vida continua per a Adrià, però no sap escriure. Segueix escoltant la nota D: el telèfon de la Laura des del dia de l'accident de Sara. L'Adrià visita a Max i descobreix què va fer que Sara corrés a París: les negociacions del pare, arrencant i extorsionant gent. "El teu pare va causar la ruïna i la mort a la nostra família, pares i cosins, però no t'oposo perquè la meva germana t'estimava bojament. Per això, ella no podia acceptar que no tornaries el violí".

8. Capítol VII – ... usque ad calcem

Tot se sent insignificant després de la mort de Sara. Adrià mira sovint l'autoretrat de Sara i l'Urgell. S'adona que la lluita per l'Storioni va ferir a Sara més que ell i que probablement li va provocar un cop. Se sent culpable. Bernat viatja a una residència d'avis a Brussel·les, on s'enfronta a Bob Mortelmans, que va visitar Adrià al seu pis fent-se passar per Matthias Alpaerts, el seu antic company d'habitació. Escrit per Adrià: el germà Julià prega per les ànimes del prior difunt a Sant Pere del Bungal. El germà Julià se li acosta: «Frare Adrià, l'hem d'enterrar just després dels Matins». Frare Adrià: "On sóc?" Va ser l'oració més trista de la història del monestir. Tito admet a Bernat que va ser idea seva sobre el violí. Bernat deixa d'informar la policia quan Tito li diu que sap que publicarà el llibre d'Adrià (la seva carta a Sara) amb el seu propi nom. Bernat diu que perdona'm, perdona'm, perdona'm, mentre li regalava a Adrià el seu nou llibre. També toca un nou CD de Joshua Mack, un violinista jueu que va comprar el seu Storioni. Mentre acaba la seva llarga carta a Sara, Adrià no pot deixar de sentir-se culpable del desastre de Sant Pere del Bungal i del seu tancament. "Estimada, sé que tots acabem morint, però gràcies a la generositat del meu amic, viuràs al meu llibre per sempre. Confiteor, estimat meu. Ara és l'endemà". Sol a l'església, fra Adrià pregunta al germà Julià: "què faig aquí? El mateix que sóc. Preparant-me per tancar Bungal ... No, no ... Visc ... No visc aquí. Eh? Doncs bé, prepareu el cofre sagrat, tanqueu el monestir, guardeu la clau i pregueu perquè Déu ens perdoni. I espereu que arribin els germans de Santa Maria de Gerri. Fugiu ... Heu de fugir ... Vindran a matar-vos?

Germà Adrià ... On sóc? Et portaré una mica d'aigua.? " Frare Julià desapareix per la porta. El fra Adrià resa i després fa allò que se li va indicar. També recull la petita capsa de pinyons i llavors d'avet i auró, murmura una breu pregària per l'ànima de la Dona de Sal amb ulls de paret i camina la darrera vegada pel monestir, abans de dirigir-se a saludar els tres germans. Tothom busca Adrià desaparegut. Bernat ho pensa impossible, però no se m'acut cap altra explicació. Perdoneu-me, Adrià. És culpa meva, ho sé, però no puc renunciar al llibre. Confiteor. Culpa meva. El més alt dels germans es treu la caputxa revelant un noble front. «Lloa't sigui el Senyor. Doncs ets Adrià Ardèvol ... Estàs mort. Fa temps que estic mort. No, ara estaràs mort. " La daga s'enfonsa a la seva ànima. La flama de la seva espelma es va apagar i no va veure ni va viure res més. Res més. Ni tan sols va ser capaç de dir on sóc perquè ja no era enlloc.

Confessions at the Palau

Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona

PERFORMERS

Soloists Requiem:

Alba Martínez, *Soprano*

Angela Lorite, *Mezzo*

Carlos Ortiz, *Tenor*

Xavier Casademont, *Bass*

Jacob Cordover, *Guitarra Solista*

Contrapunto Vocale

Orfeó Joventut Terrassenca

Singfusió

Unió Coral Centre i Energia de la Roca del Valles

Cor de Cambra Sant Cugat

Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona

Helena Bayo / Josep Miquel Mindan, *Conductors*

Ricard Pardo i Picanyol, Aristides Mateos, Altrange, *Scenography*

PROGRAM

W. A. MOZART: *Requiem in D major (K. 626)*

M. BUDOŠ: *Adrià's Confessions* - a Book Concerto (Work inspired by the book Jo Confesso by Jaume Cabré)

The Orchestra of the Reial Cercle Artístic de Barcelona presents the world premiere of Adrià's Confessions – a concerto for guitar and orchestra, inspired by Jaume Cabré's novel Jo Confesso (Confessions). The piece, written by the Australian composer Marian Budoš, will be interpreted by guitarist Jacob Cordover. This concerto musically recreates each chapter of the book and presents the audience a new way to feel the novel's story of love revolving around an instrument.

In the first part, Mozart's Requiem will be performed, with a custom-made scenography, to raise awareness about the environmental destruction of the Earth, Requiem for planet earth.

With this intention, the organization will give a percentage of the box office to the **Associació Sense Sostre**, which is in charge of giving support to people who live on the streets for different reasons.

Supports the project, Row 0: ES45 2100 0547 5702 0013 2422

PARTNERS AND SUPPORT OF:

Editorial Proa, Agencia Literaria Carmen Balcells, Contrapunto Vocale, Sing Fusió, Cor de Cambra de Sant Cugat, Embajada Australiana para España, Andorra y Guinea Ecuatorial

Australian
Music Centre

Connecting the world with Australian music

Sydney, 12 March 2021

A greeting from the Australian Music Centre

on the occasion of the premiere of *Adrià's Confessions* in Barcelona on 21 April 2021

Art is not something that takes place today, to be promptly put aside and forgotten by tomorrow. It lives in our consciousness well after the last paragraph has been read, and the last note has been heard. It lives within us, colliding and conversing with our thoughts and ideas, giving birth to new meanings and interpretations.

The story of *Adrià's Confessions* is an example in point. The idea for this new musical work wasn't born in isolation. When Marián Budoš first read the novel *Confessions* by the celebrated author Jaume Cabré, back in 2016, the stories and the characters refused to leave him. They resonated, first quietly, in the composer's mind – not unlike the strings of a guitar resonating in the absence of the guitarist – until their demands grew so insistent that they could no longer be ignored. An idea for a new work of art, a musical one, was born.

It wasn't until some years later, when Marián heard Jacob Cordover play a concert in Canberra, that these ideas took a decisive turn. The new work was to be a concerto for guitar and orchestra, with the soloist playing the protagonist of Cabré's novel. As a next step, the composer and the writer met in Barcelona to discuss details to agree on a structure for the new work, mirroring the chapters of the novel. Perhaps unusually, the composer continued to consult the book during his composition process.

Today we mark an important moment. After a year's delay caused by the worldwide pandemic, we are about to hear a new work for the very first time, brought to life by the fine musicians of the Orchestra of the Reial Cercle Artístic de Barcelona. Marián Budoš will not be able to attend the premiere, the pandemic preventing him from travelling, but his music, based on the work by Jaume Cabré, will take us, once more, on a new artistic journey.

Tonight's performance, a collaboration between artists from Australia and Spain, has a powerful message: the creative process knows no limits of geography or imagination.

The Australian Music Centre congratulates the creative team, the performers and everyone that has contributed to tonight's performance. May it lead to many other performances, and many new artistic discoveries.

Genevieve Lacey
Chair of Board
Australian Music Centre

AUSTRALIAN REPRESENTATIVE
TO THE INTERNATIONAL SOCIETY
FOR CONTEMPORARY MUSIC

MEMBER OF THE INTERNATIONAL
ASSOCIATION OF MUSIC CENTRES

International Association of
Music Information Centres

CORE SUPPORT FROM THE AUSTRALIA
COUNCIL FOR THE ARTS, UNDER
THE FOUR YEAR FUNDING FOR
ORGANISATIONS PROGRAM

Australian Music Centre Ltd
ABN 52 001 250 595

PO Box N690 GROSVENOR PLACE NSW 1220 AUSTRALIA
T. +61 2 9935 7805 / 1300 651 834 E. info@australianmusiccentre.com.au
www.australianmusiccentre.com.au

The History of Adria's Confessions – a forward by the composer

After reading the literary masterpiece *Jo Confesso* (Confessions) by Barcelona's own Jaume Cabré during my summer holiday in 2016, I could not stop thinking about the characters and plots for weeks. The book encompasses over 500 years of European history from the Spanish Inquisition to Auschwitz, through intricate plots, relationships and unique use of literary devices.

Having grown up in Europe as a child in the 60s and 70s to parents who were born in the war and having my grandparents tell me their own stories from the war (my grandfather was imprisoned in a German labour camp for over two years), this book resonated with me very strongly and has left an impact I was not anticipating.

It was clear to me that the magnitude of this masterpiece required an orchestral force. In 2016, I started sketching first ideas for a symphony, but when I saw the Barcelonabased Australian guitar virtuoso Jacob Cordover play a concert in Australia in September 2018, I changed my mind and realised that a concerto for a guitar and orchestra, where the guitar is the main character Adrià, whose stories are told in interactions with the other characters, portrayed by selected orchestral instruments, would be a much more suitable option than a large symphony. Jacob agreed to be the soloist and to help with the project from Barcelona.

In October 2018 Jaume Cabré, his agent Gloria Gutiérrez, Jacob Cordover, and I met at Agencia Literaria Carmen Balcells in Barcelona, where I was kindly given a permission from Jaume Cabré to put his masterpiece to music. Many people have been involved in the organisation of this project since then, and I would like to thank everyone for their support, which made it possible for this project to be staged here in the beautiful Palau de la Música, including:

The ACT Government, Reial Cercle Artístic de Barcelona, Australian Embassy in Madrid, Agencia Literaria Carmen Balcells, Australian Music Centre, Raval Edicions, Ramon Llull Institut, and anyone else that I might not be aware of.

My eternal gratitude goes to Jaume Cabré for letting me put his novel to music, to Jacob Cordover for believing in and supporting this project all the way through with his tireless work and also being the soloists tonight, and Cesar Mateos and his team at Reial Cercle Artístic de Barcelona for organising together with Jacob all the logistics of the concert, rehearsals, roundtables, etc.

Thank you!

Marián Budoš

Marián Budoš

(b.1968, Slovakia) has enjoyed a varied career as a composer, classical guitarist, conductor and pedagogue, preceded by an earlier successful international career as a champion 1500m runner for the Czecho-Slovakian national team. In 1991, Budoš graduated from Matej Bel University with a Bachelor of Education, settling in Australia the following year. In 1995, Budoš continued his studies in composition at the Australian National University with Jim Cotter and Larry Sitsky. He currently heads the Music Department at Narrabundah College in Canberra.

Budoš has received many awards, the most prestigious being the 1998 SOZA Composer of the Year Award (Slovakia's highest music award) for his work *Two Worlds*, for classical and semi-acoustic guitars, which was televised nationally and later released on an album of the same title. Compositions from this album formed the repertoire of two tours performed in trio with Ivana Troselj and Ján Labant; a 1997 tour of Slovakia organised by the government arts agency Slovkoncert; as well as a 1999 Australian tour.

Budoš enjoys collaborating on a diverse range of artistic projects. His arrangements of traditional Slovakian folk songs were featured at concerts for the Sydney 2000 Olympic Games celebrations in Canberra and at numerous cultural and diplomatic events. In 2002, conductor Oliver Dohnanyi premiered and recorded three guitar concertos by Budoš with soloists Ján Labant, Rémi Boucher, Peter Remeník; along with the Slovak Sinfonietta, and Archi di Slovakia; later released on the album *Heart on a Sleeve*. Music from this album has also been used for film and television (*A Touch of Courage: The Enlightenment*; *The Boe Sisters*), and repeatedly featured on the US-based *Classical Guitar Alive!* show broadcast across over 300 radio stations in the Americas, Europe and Africa. *Heart on a Sleeve* and *Secret Wedding* were further performed at concerts in Poland and Slovakia, by Filharmonia Czystochowa, Lublin Philharmonics, and Archi di Slovakia.

Budoš enjoys working on projects with an element of storytelling. In 2005, he co-composed music with Ivana Troselj for the popularly received European tour of *Seasons of the Soul*, a sacred song-cycle and concerto, conducting cellist Monika Leskovař, mezzo-soprano Ivana Troselj, guitarist Ján Labant, vocal group Close Harmony Friends, and the Slovak Chamber Orchestra of Bohdan Warchal. Then in 2010 he toured the *Once Upon a Time* children's fairy-tale concert with cellist David Pereira, harpist Alice Giles, saxophonist Niels Rosendahl,

co-composer/vocalist Ivana Troselj, and puppeteers Cathie Roach and Cathy Petocz.

Other significant artistic collaborations featuring Budoš's music include guitarists Tonié Field, John Couch, Ondrej Vesely, VCA Guitar Orchestra, JGO, Hamburg Guitar Duo, Satori Quartet and flutist Ján Figura, supporting concert tours, festival performances, recordings, radio and TV broadcast in countries as varied as Cuba, Mexico, Holland, Germany or Thailand.

Budoš enjoys a busy schedule of composing: In 2013 he premiered two works for the Centenary of Canberra: *Clepsydra (Water Clock)*, performed by visiting Swedish quartet The Peärlns Before Swine Experience with the Griffyn Ensemble at Belconnen Arts Centre; and *My Canberra (Symphony No.2)* – performed and recorded at Llewellyn Hall, featuring Canberra Youth Orchestra conducted by Rowan Harvey-Martin. *Home from Two Worlds* (also 2013), was arranged for Sally Walker (flute) and Phillip Mayers (piano), and released on the album *Hemisphere* through Chartreuse label.

Budoš's *Linn Linnaeus* and *The Magic Lute* featured on John Couch's disc *Ask Me Tomorrow*, and have been broadcast repeatedly on ABC Classic since December 2015. *Light* (2015) premiered at the Australian Institute of Sport Arena; *One Last Time* (2016) and *Last Train From Platform 49* (2018), premiered at Cithara Aediculae festival by Ján Labant; *Tres Meditaciones (homenatge a Antoni Gaudi)*, premiered by John Couch in Adelaide (2019); and *A New York Minute*, written for cellist Laura Metcalf and guitarist Rupert Boyd premiered in Canberra and further performed during their *Boyd Meets Girl* tour of Australia (June/July 2019) and repeatedly in the USA (2020–21).

The Passing of a Black Star (Homage to David Bowie), commissioned by the New Zealand Guitar Quartet, was premiered in Wellington in 2016, followed by the quartet's tour of China (2016), New Zealand (2017) and Australia, Mexico and USA in 2018. The quartet's album of the same name has been broadcast repeatedly on Radio New Zealand (Album of The Week, July 2017), ABC Classic (Album of the week October 2017), Classical Guitar Alive show (2017–18) since its release. The Perth Guitar Quartet also opened the Perth International Guitar Festival in September 2018 with the work. In 2020, Budoš premiered solo guitar works *Nostalgia II*, *Six Personalities*, and *A Little Rock Suite*, as well as *Liminal Moments* for flute and guitar, in duet with Jane Rayner.

Budoš is also a strong supporter of community arts and music education. He served as the President of Canberra Youth Music Council from 2012 to 2014 in its transitional period of merging with Music for Everyone. For this work, he was given an honorary life-time membership of the newly formed government-funded organisation Music for Canberra, in 2015.

More recently, Budoš has developed his love of books and literature into concerto projects. During his 2018 Barcelona visit, he was granted permission by acclaimed

Catalonian novelist Jaume Cabré to adapt his international bestseller *Jo Confesso* (*Confessions*) to music. The premiere of this new work, *Adrià's Confessions*, a book-concerto for guitar and orchestra, featuring soloist Jacob Cordover, and supported by the ACT Government, Australian Embassy in Madrid, and the Australian Music Centre, will be in Barcelona's iconic Palau de la Música, on 21 April 2021. Budoš has also received permission from Affirm Press Melbourne and Australian author Pip Williams to set her novel, *The Dictionary of Lost Words*, to music. This new book-concerto for harp and orchestra (*Esme's Words*) featuring harpist Alice Giles, is to be premiered in Australia in 2022-23.

[Click to watch the video](#)

Helena Bayo, conductor

Birthplace

Barcelona, Spain

Training

Conservatory of Music of the Liceo. Barcelona Marshall Academy. Degree in Performing Arts, Universidad Autónoma de Barcelona. Master in Cultural Management, Universidad de Barcelona

Affiliations include

Currently working at Institut del Teatre (Diputació de Barcelona). Other engagements have included *La Fille du Régiment* G. Donizetti, Barcelona Opera House Gran Teatro del Liceo Barcelona (Spain) as assistant conductor (2017); *Swan Lake* P.I. Tchaikovsky, English National Ballet, Royal Albert Hall London (United Kingdom) as guest conductor (2016); *Giselle* A. Adam, National Theatre Havana (Cuba) as conductor (2013); *Luisa Fernanda* F. Moreno Torroba, Medellín Philharmonic Orchestra, Metropolitan Theatre (Colombia) as conductor (2012); Symphonic Orchestra of University of California, Irvine, (E.E.U.U) as teacher and conductor (2011); *Rigoletto* G. Verdi, State Theatre Stara Zagora (Bulgaria) as conductor (2011); *Aida's* macro production G. Verdi at Bilbao Exhibition Center (2006) as conductor.

Other info

In 2013 she was invited by Alicia Alonso to conduct *Giselle* at Havana National Theatre becoming the first and only Spanish conductor to conduct with Ballet Nacional de Cuba.

Prize of Tourism Patronage from Vila-Seca to conduct Johann Strauss Symphonic Orchestra from Johann Strauss Spanish Association (2002)

Guest conductor at Banda Municipal de Barcelona, Institut de Cultura, Barcelona's Council (2005, 2006, 2007)

As a pianist awards include the Rosa Sabater prize for interpretation of Spanish music; the Arjau Trust Prize in Catalan music; First Prize Parramón Foundation of Catalonia.

She also sits on the jury of the Güell Foundation's Musica Scholarships (2014, 2015, 2016) and the International Dance Competition of the City of Barcelona (2015, 2016, 2017)

She has been the first woman to conduct in Istanbul Opera Theatre (*Don Quijotte*, 2019)

Josep Miquel Mindán, conductor

Josep Miquel Mindán Seuba, born in Igualada on October 28, 1983, began his musical studies at Igualada School of Music at the age of five. Later, he completed a diploma as a teacher in music education at UAB. He studied choral conducting at ESMUC. During this period he worked with Mireia Barrera, Josep Vila and Johan Duijck. In 2008 he began conducting bachelor at Wien Konservatorium Privatuniversität in Vienna where he worked with Georg Mark, David Aronson and Guido Mancusi. He completed his training with masterclasses by Pierre Cao, Jordi Mora, Antoni Ros Marbà, Alexander Joel and Manuel Hernández Silva.

He has been the choir conductor for the productions: Le Nozze di Figaro 2008, Die Zauberflöte 2009, Suor Angelica 2010 and Dialogue des Carmélites 2011. The closing of his studies in Vienna took place on May 14, 2012 with a concert at the Radiokulturhaus with the Slowakische Philharmonie Orchestra where he obtained the highest grade.

He has conducted, among others, the Vallès Symphony Orchestra, the Ciudad de Elche Orchestra, the Wien Konservatorium Privatuniversität Orchestra, the Slowakische Philharmonie, the Girona Orchestra, the Wiener Tonkunstvereinigung, the Neues Atelier Wien, the Orchestra of the Real Cercle Artístic de Barcelona, the Camerata Eduard Toldrà, the Orquestra Terrassa 48 and the OTEM (Orquestra Terres de Marca) with which it maintains a close professional relationship. In the choral field he has conducted the Wiener Kammerchor as an assistant, the Anton Bruckner Choir of Barcelona, the Exaudio Girls Choir, Choram Publico of Vienna and the Albada Choir from the Cor Madrigal Choir family.

He is currently the musical director of the JOSA (Anoia Youth Symphony Orchestra) and the Tekhné Symphony Orchestra, the Contrapunto Vocale choir and the Ginesta choir. In the field of opera, we should highlight the productions of Il Trovatore and La Traviata with the company Operavia in Vienna during the 2017 and 2018 seasons and the productions of La Traviata, La Bohème and the Magic Flute with the company Novaria at the Palau de la Música Catalana in Barcelona.

Jacob Cordover

In pre-COVID-19 times, Australian classical guitarist Jacob Cordover enjoyed a varied and extensive international career as a concert and recording artist based out of his home in Barcelona, Spain. With the interruptions in international travel, combined with limits on audience sizes, Mr. Cordover has since taken the opportunity to

move to the countryside of Catalonia where he is taking time to develop some new projects and focusing more on recording, with the occasional live, in-person concerts where possible. His “seductive performance ... delicate tone and sensitive interpretations ... consummate artistry and dazzling technique ... demonstrated how much poetry and feeling can be obtained from the guitar in the hands of master musicians such as Jacob Cordover.”

Highlights from his pre-COVID-19 days include the release of 8 CDs (4 as a soloist and 4 in duo, including 2 live recordings for the Association of Catalan Composers) as well as performances in festivals and concert series in over a dozen countries across 4 continents. Equally happy performing as a soloist, in small chamber ensembles, or in front of an orchestra, Mr. Cordover has performed in large concert halls such as Barcelona’s l’Auditori, Beijing’s Centennial Hall and the Cultural Centre of the Philippines’ Main Theatre, as well as more intimate venues such as the Rix Centre in Bamfield, Canada; Raynham House’s Ballroom in England’s Norfolk; and at Montsalvat, in Melbourne, Australia.

Comfortable performing a wide range of musical styles, Mr. Cordover actively programs music from the Baroque to contemporary. Audiences are as familiar seeing him give world premieres as performing forgotten 19th century gems on period instruments as a member of the Nova Vita Ensemble – a group comprised of two guitars, cello and violin, whose aim is to bring new life into forgotten gems from the 18th and 19th century, performed on period instruments. Critics have equally praised his performances of J.S. Bach and William Walton, saying “His interpretation of the Bach suite [BWV 997] is one of the finest I have heard to date with superb phrasing and total mastery of the technicalities involved in playing this difficult composition” (Classical Guitar Magazine) and “This is simply the finest performance of Walton’s Bagatelles [5 Bagatelles for solo guitar] I’ve

encountered. I and V crackle with energy, and he realizes perfectly the range of moods and colours in this modern masterpiece” (American Record Guide).

His interest in contemporary music, coupled with a strong belief that classical music should not be static but rather forward-looking, has led Mr. Cordover to collaborate with numerous composers from Australia, Canada, Norway, Spain, the United Kingdom, and the USA. Mr. Cordover has premiered numerous works for solo guitar as well as a variety of chamber music combinations, including: the world premiere of a new arrangement of Enrique Granados' Valses Poéticos by Melani Mestre with the Jove Orquestra Filharmonica de Catalunya, the North American and Asian premieres of Leo Brouwer's Baladas del Decameron Negro for guitar and string quartet and the world premiere of Sepharad – a piece for prepared guitar and flute by Catalan composer Carles Guinovart – based on an old Sephardic melody and Jewish text as well as the fugal subject of J.S. Bach's Fugue no 14 in F# minor.

In tonight's concert Mr. Cordover will be performing on his 2006 Greg Smallman and Sons guitar. However, he can often be heard performing on one of his other instruments: Elias Bonnet Monné (2015), Elias Bonnet Monné (2018), José Ramirez P.C. (1965), and the Famiglia Vinaccia (1915). Mr. Cordover is a Knobloch Artist and exclusively uses Knobloch Strings.

Alba María Martínez Nieto

ACADEMIC INFORMATION

- 2015-2019: Bachelor of Music in Vocal Performance, in classical and contemporary music, from the Conservatori Superior del Liceu

o Teacher: Eduard Giménez

- 2011-2015: Graduated in Business Administration and Management from the University of Barcelona

- 2013: Pre-college Piano Performance diploma from Haro Estudis Musicals.

- 2012-current: Annual masterclass of classical voice at Eolia Escola Higher School of Dramatic Arts

o Teachers: Kurt Widmer y Cynthia Sanner

- 2013: Intensive classical voice course at the Conservatory of Music of Nice, France

o Teachers: Lorraine Nubar y Cynthia Sanner

PROFESSIONAL INFORMATION

- 2020: winner of the contest Mirna Lacambra, obtaining the role of Königin der Nacht for the representation of Die Zauberflöte at the XXIV Curs de Professionalització de l'Escola de Òpera de Sabadell. Orquestra Simfònica del Vallés, director Daniel Gil de Tejada. Performed at Palau de la Música Catalana, Teatre-Auditori de Sant Cugat, Teatre Fortuny de Reus, Kursaal Manresa and Teatre La Faràndula de Sabadell.

- 2018-current: Königin der Nacht in Novaria Artists' production of Die Zauberflöte at the Palau de la Música Catalana (Barcelona, Spain)

- 2017-2018: Soprano soloist in "Tres damas y un señor enamorado" and "Ópera entre bambalinas" (opera scenes), under the artistic direction of Jesús Fernández, at Eolia Theater (Barcelona, Spain)

- Opera Concerts: Real Círculo Artístico of Barcelona, Club de Tennis Barcino, Teatro Eolia, Castle of Valderrobres (Teruel), Hotel La Torre del Visco, Casino of Hospitalet de Llobregat, Church of Santa Eulalia de Mérida.

Xavier Casademont i Cases

Born in Sabadell (25/11/93), he began musical studies at the Escola Pia in Sabadell at the age of 5 with the violin and, later, the trumpet. Later, he entered the Conservatori Professional de Música de Sabadell where he obtained the Professional Degree of the two instruments (2013 and 2016 respectively). During his time at the institution, he became interested in classical singing and that is where he received his first classes with Elisenda Cabero.

Graduated in Microbiology from the Universitat Autònoma de Barcelona (2015), he currently holds 4th course of the Higher Degree in Music in Composition at the Escola Superior de Música de Catalunya (ESMuC) where he has received composition classes from Albert Guinovart i Mingacho, Salvador Brotons i Soler, instrumentation and orchestration of Bernat Vivancos i Farrs, and singing by Mireia Pintó i Garriga.

As a solo singer, Mozart's Leporello by Don Giovanni debuted in February 2020 with Opus Lirica at the Kursaal Donostia Auditorium. With directors such as Xavier Puig i Ortiz and Josep Miquel Mindan, among others, he also debuted other operatic roles in the Palau de la Música Catalana with Novaria, such as Mozart's Papageno de Die Zauberflöte, Schaunard de La bohème de Puccini, Barone Douphol de La traviata de Verdi, Zúñiga de Carmen de Bizet, etc. In 2019 he also sang Colline de La bohème de Puccini in a project of the Jove Orquestra Nacional de Catalunya under the baton of Manel Valdivieso.

He made his debut at the Gran Teatre del Liceu in October 2017 with the co-production of Gioachino Rossini's El Jove Barber de Sevilla, in the programming of El Petit Liceu, as Ufficiale (and other musical parts) with artistic direction by Danilo Rubeca and musical direction by Daniel Gil de Tejada in more than 15 performances in various seasons.

He also sang as a solo bass at the Pessebre de Pau Casals in the city of Bordeaux (December 2016) organized by the National Opera of Bordeaux with the maestro Mark Minkowski. He won the role of Antonio of W.A. Mozart's opera Le nozze di Figaro at concurs Mirna Lacambra 2015 and performed it at Sabadell's Escola d'Amics dels Amics (October 2015). He also played supporting roles as Ufficiale del Registro in Puccini's Madama Butterfly with AAOS – OSV – from XXVIII's Cicle d'Apera to Catalonia and XXIVa Temporada d'Apera a Sabadell (May 2017), or A Contadin to Pagliacci de Leoncavallo with AAOS – OSV (2018).

In oratory, he sang solo bass at Mozart's Requiem and Sossmayr with the choir and orchestra of the Universitat Rovira i Virgili (March 2017), at the 2017 Sant Pere festival in Sallavinera with the Orquestra del Reial Cercle Artístic in Barcelona, at the Monestir de Vilabertran in 2018, and at the Palau de la Música Catalana on two more occasions. He debuted the role of Mozart's Count de Almaviva de Le nozze di Figaro at the International Opera Project 2018 in Barcelona with Franceso Mancuso (musical direction) and Maria Voronkova (stage direction). He also participated in the project Una nit amb Mozart de la Atl'ntida de Vic in 2016 singing fragments of Coso fan tutte and Le nozze di Figaro. In addition, he sang the role of Ufficiale in the concert commemorating Rossini's Bicentennial of the Barber of Seville organized by Roger Alier in 2016, Festival Of Granera 2017, etc. Beethoven's 9th Symphony will soon debut as a solo bass with the JOSB (June 2021).

He received masterclasses from Montserrat Caballé (2015), Ainhoa Garmendia (2019), Felipe Bou (2018), Marzio Conti (2020), Alexandra Coku (2017), Carlos Aragón (2018), among others.

Canton Aida de Verdi en enero 2020 como refuerzo del Cor del Gran Teatre del Liceu, Götterdämmerung by Wagner in September 2019 with the Choir of the Teatro Campoamor in Oviedo, Verdi's Requiem at the Festival Castell de Perelada 2018 with the Coro Intermezzo, among other productions. Es miembro del Cor d'Amics de l'Opera de Sabadell since 2014 and the National Youth Choir of Catalonia (editions of 2013 – 2020), and has sung in various choirs such as Cor Francesc Valls, Ensemble O Vos Omnes, Orfeó Català, Young Choir of the Orfeó Català, Coral Reyes Bartlet (Tenerife), Pax Cor de Cambra, Coral Càrmina, Lieder Camera, Escolania de Sant Agustí, etc.

Self-taught pianist, as composer studio with Miquel Pardo in Sabadell and ganó the prize of the public and Accessito in the Contest of Composition 2015 organized by the Conservatorio of Sabadell. Some of his works have been performed in different emblematic sitios such as the Basilica of Montserrat (Rosa plasent), in the Palau de la Música Catalana, the Monastery of Sant Miquel de Girona and San Bizente Eliza de Donostia (The Soul of Flowers), the Auditorium of Barcelona – Sala 2 Oriol Martorell (Tornaé), Seminary of Vic (Binomial), etc. Also, ganó el Accessito at the XXVth City of Reus Prize for Composition for children's choirs 2017.

He continues to train globally as an interdisciplinary musician and perfect the voal technique of 2014 with his teacher, Argentina's Jorge Sirena Labarthe. Sine music nulla vita!

Carlos Enrique Ortiz Rivera, tenor

Born on November 25, 1990 in San Juan, Puerto Rico. Graduated from the Conservatory of Music of Puerto Rico (CMPR), where he studied under the tutelage of the Puerto Rican tenor Antonio Barasorda. He continued his graduate studies with Professor Marta Matheu at the Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona, where he was awarded a full scholarship from the "Fundació Conservatori del Liceu." The young tenor has also studied with other renowned lyrical singers, such as Justino Diaz, Sherril Milnes, Mignon Dunn, Jaume Aragall, and currently under the tutelage of Elena Copons and Eduard Giménez. In 2018 he participated in the Mirna Lacambra Contest in its XXII edition, where he won and performed the role of Fenton in the opera

Falstaff of G. Verdi, as part of the Escola d'Òpera de Sabadell.

Ortiz Rivera, in his short career, has also played roles such as: Jenik in The Bartered Bride (B. Smetana), Schmidt in Werther (J. Massenet), the title role in Thamos (W.A. Mozart) production by La Fura dels Baus. He has performed the role of Tamino from The Magic Flute (W.A. Mozart) at the CMPR, the New York Lyric Opera and the Palau de la Música Catalana. He has also worked with Amics de L'Òpera de Sabadell, where he has played the role of Gastone in La Traviata (Verdi) and the role of Malcolm in Macbeth (Verdi). His most recent project was with Òpera de Cambra de Barcelona in the production of the Four Notes Opera by composer Tom Johnson, under the stage direction of Paco Mir.

Angela Lorite

I was born in Granada and on the whim of the destination I found in Menorca my home, vocation and career.

My starting point was at the Orfeó Maonès of the "Teatre Principal de Maó" where I met the conductor of the Liceu orchestra Javier Pérez Batista, he recommends me to deepen the study of singing. I decided to move to Barcelona and study at the Conservatorio Superior del Liceu and in 2003 I obtained the Higher Degree in Singing with excellent qualifications.

A characteristic that God or life has given me, is the flexibility and extensive vocal record that spans 3 and a half years, this has allowed me to interpret a wide repertoire such as Mezzo and some roles of Dramatic Soprano.

One of my passions is the "Dramatic Art", a theme that led me to train in Nancy Tuñón's Studio, and have a broad and deep vision in the interpretation of each character, from the most comic roles such as Rossina and Isabella, those of great sensuality such as Carmen or Dalila, to the most dramatic ones like Azucena.

My European debut took place in "Le Festival Lyrique des deux Catalognes sponsored by Josep Carreras" carrying out a recital of Lied and Spanish music that concluded with 5 encores. So I decided to dedicate myself to singing in theater ...

Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona

The first orchestra of the Circle dates from 1900 and was conducted by the composer and pianist Enric Granados, who organized and starred in different chamber concerts alongside of the first founding partners.

In 1992, coinciding with a stage of renewal of the founding objectives of the Real Cercle Artístic, the violinist Javier Mateos, concertino among others of the Symphony Orchestra del Vallès, refounded the orchestra with the intention of creating a stable and professional formation dedicated to chamber music, which gives opportunity to instrumentalists, soloists and Catalan composers.

His repertoire spans from the Baroque period to the contemporary and has premiered, between others, works by composers such as Albert Guinovart, Xavier Pagès and Toni Villasanté. The O.R.C.A. has collaborated with soloists and conductors such as Josep M. Alpiste, Claudi Arimany, Cristian Florea and Alfons Reverté. He has also paid tribute to Eduard Toldrà and X. Montsalvatge.

He has performed on different stages, such as the Palau de la Música accompanying soloists in the First Palace competition. Palau Oval de Montjuïc in the first international meeting dels Pueri Cantores, various festivals throughout the Catalan geography and has collaborated with the Singing Classroom by Carme Bustamante with the opera El Barbero de Sevilla. This last year Co-production with the Fura dels Baus by THAMOS KING OF EGYPT of W.A. Mozart.

The institution where the orchestra was born was created in 1881, and currently has its headquarters on the street Arcs nº 5, (Casa dels Comptes dels Pinatelli and Casa Bessols) and is in the Sala dels Atlants of this building where ORCA offers its annual concert season.

Today, since 2015, the ORCA's artistic project has emerged again with force and with great enthusiasm on the part of its members, with the support of the Royal Artistic Circle and the sale of concerts throughout the territory, thanks to the innovation and creativity of projects makes the orchestra to have five stable seasons there and that every time its presence increases exponentially

Dramatis Personae / Instrumentació

Adrià Ardèvol i Bosch – guitarra

Sara Voltes-Epstein – arpa

Bernat Plensa i Punsoda – violí (concertmaster)

Fèlix Ardèvol (pare) – fagot

Carme Bosch (mare) – oboè

Matthias Alpaerts – piccolo

Laura Baylina – flauta travessera

Lola Xica – corn anglès

Carolina Amato – clarinet

Daniela Amato – clarinet baix

Sr. Berenguer – contrafagot

Drago Gradnik – trompeta

Dr Konrad Budden / Eugen Müss – trompa en Fa

Fèlix Morlin – trombó

Àguila Negra – marimba (percussionista 1)

Xerif Carson – glockenspiel (percussionista 2)

Amani Alfalati – cròtals (percussionista 2)

Alí Bahr – plat suspès (percussionista 1)

Lorenzo Storioni – solo violí segon

Jachiam Mureda i Pardac – solo viola

Julià de Sau/ Miquel de Susqueda – solo violícel

Ariber Voigt / Sgr. Falagnami / Sr. Zimmerman – solo contrabaix primer

Nicolau Eimeric – solo contrabaix segon

percussió primer:

timbales / triangle / plats / tam-tam (gran) / whip / carrió de vent / marimba

percussió segon:

caixa / bombo / tom-toms / güiro / caixa xinesa / cròtals / campana tubular /
glockenspie

Adrià's Confessions

All the complex stories of the seven chapters of Jo Confesso [Confessions] are portrayed in Adria's Confessions - in the same order as presented in the novel, except in a reduced form.

The characters of the book often play solo, or with other instruments, usually in a duet, trio, or quartet, sometimes supported by the orchestra (especially the string section) and sometimes on their own.

The guitar (Adrià) is the protagonist and interacts with other characters the most frequently.

1. Prologue and Acknowledgement of the author - CABRÉ FUGUE

(Introducing Adrià, Sara, Bernat, Carme and Fèlix)

The fugue starts with Jaume's surname spelt out by the strings and the tubular bells: C-A-B-R (re =D)-É

Inspired by J. S. Bach's Little Fugue in G-minor, the CABRÉ fugal subject (and answer and counter-subject) is developed as follows:

1. In the Tonic key (A-minor) by Adrià (guitar) based on notes C-A-B-R (re =D)-É
2. In the Dominant key (E-minor) as an answer by Sara
3. In the Tonic key re-stated by Adria's best friend Bernat,
4. In the Dominant key as an answer by Adrià's parents Fèlix (bassoon) and Carme (oboe)

2. Chapter I - A Capite

Pardàc 1690: Jachiam Mureda runs from Pardàc after killing Bulchanij. Rome 1918: Fèlix, in love with Carolina, receives the Pardàc medallion from her, goes to an empty house, and makes love to her, as the end of WWI is announced.

3. Chapter II - De pueritia

Black Eagle and Sheriff Carson are Adrià's childhood toys that he often plays with behind the couch where, unnoticed, he witnesses many an interesting conversation. Father meets the young Carme at his associate's house. Adrià is shown rare manuscripts, the founding parchment of Sant Pere del Burgal, and the Storioni violin, but is not allowed to touch them. Brother Julià closes the monastery. The wife of the Wall-Eyed Man of Salt comes to Friar Miquel for a confession after being raped by His Excellency the Inquisitor General, but he refuses to listen to her, and she hangs herself. Brother Julià is stabbed to death.

Adrià and Bernat meet for the first time waiting for their violin lessons with Mrs Trullols. Jachiam, a wood supplier to luthiers is told to pick up rare woods from around Sant Pere del Burgal. The maple tree he picks grew out of a skeleton's womb. In 1764, Lorenzo Storioni makes his first violin, is pleased with it and sells it. The violin gets to the French composer and violin virtuoso Leclair. After one of his many trips, Father tells Adrià that there are too many skeletons in the house. Father is dead – run over a truck and decapitated. Adrià blames himself for Father's death because he secretly took the Storioni from the case and replaced it with his practice violin. Mother becomes even colder after Father's death. Adrià thinks she must know that it was his fault. Mother visits Mr Berenguer who runs Father's shop and tells him that more than half of the stuff in the shop belongs to her father. He is forced to stay working in the shop and pay off his debt. Master Manlleu is Adrià's new violin teacher, but Adrià doesn't like him. Bernat and Adrià are sad that they don't have lesson together anymore. Adrià gives Bernat the Storioni violin as a gift. In the Vatican, Father meets his old university roommate Father Félix Morlin who tells him that a Storioni violin is for sale. Bernat's parents visit the Ardèvol's and return the violin. An angel, Daniela Amato, Carolina's daughter visits the Ardèvol's flat demanding her part of Father's inheritance. The day before Carme and Felix's wedding, Carolina shows up with three men. In Rome, the young Carolina tells Felix that they are expecting a baby. He flees Rome the next day. Mother tells Daniela: "no will, no deal." Mother is upset and throws the Pardac medallion to the bin. Adrià secretly picks it up. Adrià runs away from his recital because he was too nervous. Bernat covers for him, but Mother finds out.

4. Chapter III – Et in Arcadia ego

Young Adrià and Sara meet for the first time in Paris in Café Condé. Bernat has published five books but tells Xènia that he is mediocre. Adrià's dementia is getting worse – he entrusts Bernat to type up his manuscript. Adrià and Sara meet again at the Palau de la Música at Jascha Heifetz's concert – Adrià is moved to tears. He loses Sara's phone number, but finds her in a church, drawing wall murals. He is impressed. Adrià tells Mother that he is quitting the violin. She goes to Master Manlleu to see if they can talk sense to Adrià, but instead they get into an argument, insult each other, and Mother fires him. That's the end of her dream of Adrià becoming a violin virtuoso. In Tona, Adrià meets his half-sister Daniela, who tells him the family story, how Father left her mother and how he got his inheritance money from his brother. She tells him that Can Casic belongs to her. Through Father Morlin in Rome, Father establishes connection across Europe to buy goods for his shop from rich Jews fleeing Europe. Father Morlin warns him that Mr Falegnami a.k.a. Mr Zimmerman is a dangerous man. Obersturmbannführer Rudolf Höss, in charge of Auschwitz, hosts visiting Dr Aribert Voigt. Höss gets drunk and admits that he has his eyes on a Jewish girl. A new transport of prisoners

arrives. Dr Voigt shoots in the neck an old woman with a violin case. Rudolf Höss wants to get the violin. Dr Voigt threatens to tell Himmler about his affair with a Jewish girl. Dr Voigt walks out with the violin. In Rome, Father cons Dr Voigt into selling him the violin for less than US\$1500. At Sara's flat, she tells Adrià the story of Uncle Häim, a doctor who survived Auschwitz. Adrià is waiting for Sara at their favourite bakery. She is late and doesn't show up. He later finds out she moved to Paris. Heartbroken, he goes to study in Germany at Tübingen University.

5. Chapter IV – Palimpsestus

A Jewish doctor, Josep Xarom, is tortured by Friar Miquel at the instructions of Father Nicolau Eimeric, the Inquisitor of Catalonia and Valencia. Josep dies burning on the stake and his family leaves Girona and settles in Durves and Varna. In Auschwitz, Rudolf Höss rapes his 18 years old maid Elisaveta Meireva, a descendant of Josep Xarom. Friar Eimeric rapes his maid (Rudolf Höss = Friar Eimeric, Dr Voight = Friar Miquel de Susqueda). Bernat visits Adrià in Tübingen. Adrià is dumped by Kornelia, his first lover, while Bernat is in love with Tecla, a pianist. Franz Grübbe from Tübingen joins the SS and is killed by a Slovenian partisan, a former priest Drago Gradnik, a school mate of Adrià's father from his studies in Rome. Herta, a cousin of Franz takes a picture of Adrià and Bernat in Tübingen. Adrià tells Bernat his manuscript is bad and gives him tips for improvement. As they say goodbye to each other, Adrià reads the newspaper: Bavarian psychiatrist Dr Voight is shot dead in his surgery. Mother is dead. On his deathbed, Friar Eimeric asks Knight Ramon de Nolla to kill Friar Miquel, cut his tongue out, and bring it to his grave, in order to be forgiven his sins. Adrià gives the precious Modest Urgell painting of Santa Maria de Gerri to Little Lola. In Mother's letter to Adrià, he finds out about how the Spanish Police conspired with Dr Voigt and tricked Father into coming to a meeting with a supposed commissioner. After Father's fatal meeting with Dr Voigt, she had to drop the case, because she was blackmailed by the Police who knew about her affair with Little Lola, after Father went impotent. That's how Mother knew Father could not have raped all the girls. Mother told Adrià that she loved him from a distance. Adrià fires Mr Berenguer from the shop. Adrià starts teaching at the University of Barcelona, where he meets the young professor Laura. Little Lola leaves Adrià's home after many years and he realises that he loved her more than his own mother. On his own, he often thinks of Sara and why she left him. Adrià buys his first rare manuscript – he is possessed by the same demon as his father. Adrià travels to Rome with Laura, who pretends to be his layer, and sells the shop to his half-sister Daniela. Vial sells the Storioni to Heer Arcan of Antwerp. Adrià invites Laura to his flat. They kiss. Adrià is convinced he is making a big mistake, because in her blue eyes he was looking for Sara's dark eyes. Dying Little Lola tells Adrià that Mother sent Sara's parents a letter when she found out that Adrià was in love with Sara, because she was

convinced, they were trying to get the shop and used Sara to hoodwink the naive Adrià. Five days later, Adrià rings the doorbell on Sara's flat in Paris. She is not happy to see him, because of the letter he wrote, saying that she was a 'stinky Jewess'. He explains that it was Mother's conspiracy, and he didn't write the letter. She shuts the door on him. Matthias Alpaerts visits Dr Müss in his hospital in Bebenbeleke, Africa. Little Lola dies after Adrià returns from Paris. Adrià inherits the Urgell painting back from Little Lola. Adrià tells Bernat that his books have no soul, and he should stick with playing music. Daniela's son Tito wants to buy the Storioni from Adrià. Adrià finds a letter from his Father written in Aramaic using the Hebrew alphabet: "Dear Adrià, ..." He can't recall Father talking to him directly more than five times in his life. He feels guilty for Father's death and also feels that Father planned things for him that have eventuated. Father meets his death – Dr Voight and three henchmen on a side of the road. Sara shows up on Adrià's door landing. Adrià is in shock. Sara says she will stay if there is no other woman, because she loves him, but she wants him to return to the Jewish people all that his father stole from them. Adrià is in a wheelchair. His dementia progressed. In his final will, Adrià instructs that the painting of Santa Maria de Gerri monastery should go to Friar Julià, who is responsible for everything, "I have gathered all the spiritual instruction separately." In Adrià's flat, Bernat opens the safe and collects pictures of the Storioni, Black Eagle, Sheriff Carson, and pictures of Sara. He cries and closes the door to all his memories of Adrià. After 10 years alone, Adrià thinks he can be happy with Sara by his side. Adrià and Sara visit Tona, his Arcadia. Adrià wants to visit Sara's family: "They don't accept you." Laura is upset. Adrià hasn't answered her calls in months. Sara's mother dies. Laura tells Adrià she is going to Uppsala University and she might stay there forever. Sara's father invites Adrià to a coffee shop. He tells him the story of Uncle Häim. At a drunken Nazi party in Auschwitz, he and a group of Hungarian women are made to run from wall to wall while the drunken officers shoot at them. He and a few women survive only because another officer rushes in with the news that the Red Army is coming. In early 1950s, Uncle Häim jumps off a bridge in Paris and ends his life. Sara's father tells Adrià that he became a Jew not by faith, but by the fact that, just like the Catalans, they are slaves in their own country. After Sara draws a charcoal of Urgell's Santa Maria de Gerri that Adrià stares at sometimes for hours ("What are you searching for in it?"), they decide to visit the monastery and the following day San Pere del Burgal. There, Adrià is greeted by Brother Julià: "Brother, may the piece of the Lord be with you." "And may the piece of the Lord be with you", replies Adrià. "What did you say?", asks Sara surprised.

6. Chapter V – Vita condita

Laura finds out about Sara. Adrià and Laura don't talk for a few months. Auschwitz: Dr Konrad Budden interviews little Amelia, whose grandmother with the

violin case was just shot by Dr Voigt. As the Red Army approaches, Dr Budden injects all the children experimented on with a lethal dose. Amelia looks into his eyes for the first time and asks: Warum? He escapes from Auschwitz but gets captured by the British and spends five years in prison, where it takes him almost three years to start feeling any remorse for all that he had done in Auschwitz. Amelia's face comes to him the most often. He develops a habit of unfolding his dirty rag at which he stares until he can't stand it any longer. After the prison sentence, he spends two years working for the Müss family, where he steals their son's ID. A priest dies at the confessional after hearing Budden's horrific stories from Auschwitz. Daniela's son Tito tricks Adrià's new housemaid into taking pictures of the Storioni. Before a hired assassin kills Dr Müss in his hospital, he tells the killer that he didn't turn himself in after his prison time because he wanted to amend for his evil. Tübingen University holds a special evening in honour of Adrià's book, *The History of European Thinking*. Drago Gradnik and a few members of the German resistance are about to assassinate Himmler, but Drago accidentally puts the explosives down too heavily and they explode. Lothar Grübbe gets a curt telegram that his abject son tried to kill Himmler. He is proud of his son and they secretly bury an empty coffin at the cemetery. At Tübingen cemetery, Adrià tells Sara he also wants to write a book on *The History of Evil*. Sara says that she will support him. At home, she draws, he writes, and they are happy together. Laura tells Adrià that he is good, but "just don't touch people, just write a book occasionally." Bernat shows up with his sports bag at Adrià's flat. Sara asks him to stay. Adrià reads a book about Amani, who gets raped by Alí Bahr, because he finds a Christian medallion on her neck. She stabs him in self-defence and injures him. The Honourable Quadi condemns her to death by stoning. Sara is furious with Adrià about his treatment of Bernat – he packs up his bags and leaves the next morning. Adrià accidentally finds out from Sara's gynaecologist report that she carried one digestion to full term. Sara's father has died. Sara lives in profound grief after this. Sara and Adrià arrive in Oxford to visit Isaiah Berlin, which was secretly organised by Bernat. Sara makes two portraits for her exhibition – of Adrià, and herself. Tito, Mr Berenguer, and Sara meet. They tell her about the original owner of the Storioni from Antwerp. Father makes young Adrià swear to keep the Storioni in the family forever. Sara gives Adrià the name of the violin's owner: Matthias Alpaerts. Adrià angrily: "That's not true, the owner's name is Netje de Boeck." Thus, he gets unmasked. Adrià never hears Sara laugh again. Laura talks to Adrià again, after a long time. Adrià is slowly losing his mind. Bernat tells him that both the black and green ink pages of his manuscript are going to be published. One of the hospital staff steals Adrià's medallion from his neck. Adrià pays a surprise visit to Mr Berenguer. There he finds out about how Father got the violin for a fistful of dollars. Rome: Dr Voigt pulls out a gun on Father. He tells him that his people waiting outside have their instructions – he walks out with the

Storioni for less than US\$1500. Father reports Dr Voigt to the Police and he gets five years in prison. Damascus: Father Morlin secretly meets with Dr Voigt and helps him find Fèlix Ardèvol, under the promise that he will not hurt him. After Adrià's visit to Mr Berenguer, Daniela dies at 71. At her funeral, her husband tells Adrià to be careful of the dangerous Mr Berenguer, who Daniela threw out of the shop, and said he was sick in the head and hated women. After the funeral, Adrià finds Sara leaving with her suitcase to Cadaqués. He is relieved to see her clothes still in the wardrobe. Later at work, Adrià calls Sara's brother's place, but she doesn't want to talk to him until he returns the violin. Laura walks in, they go out for lunch and end up in her flat making love.

7. Chapter VI – Stabat Mater

Two years later, a Dutchman visits Adrià at his flat and tells him how his family was taken to Auschwitz while having a birthday lunch for his daughter, and how on the train he gave Amelia the napkin he walked out of their home with to calm her down. The old man also tells him how his mother-in-law sold her flat to buy the Storioni violin for his wife, who played in the Antwerp Philharmonic. He tells Adrià, that he is here to pick up the violin that belonged to his wife Berta and he described it in fine details, before Adrià takes it out of the case. Bernat is furious that Adrià gave the violin away to some con artist. Lothar and Herta are caught by an SS officer at the grave of their son Franz. Herta calls her cousin Dr Budden in Auschwitz for help, but he hangs up on her, he is too busy interviewing little Amelia. Lothar is tortured and dies of fear just as he is about to be hanged on a meat hook. Bernat's book-conference is a success, he gets a full house, about 50 people. He doesn't know that Adrià brought all his university students there. Laura asks Adrià "are you okay?" "No." Laura says that she might stay at Uppsala University. 14 July 1996 – Adrià is making love to Laura at her flat. Bernat, who knows Adrià is there, calls: "Adrià...Yes...Sara..." "Everything ended up here, my beloved Sara. Everything." Sara is in a coma. Adrià blames himself because he was sleeping with Laura as Sara had her stroke and collapsed on the doorsteps of his flat. Adrià talks to Sara in her coma that he wants to return the violin, but he wants to find the real owner. Dr Real tells Adrià that Sara is tetraplegic. Sara tells him that she wants to die. He tells her that he has the owner of the violin, Matthias Alpaerts, and he will return the violin. Adrià puts the painting of Mignon in front of Sara. She bursts into tears. It must have been these tears that made him brave. Sara's exhibition opens without her. Sara asks about her self-portrait. It's been sold. She wants to find the buyer. Adrià admits that he was the buyer. Sara: "Silly, I was going to give it to you." Sara tells Adrià one evening that she had a daughter. She tells him again that she wants to die. He asks, why? "We want to give you your book." Sara smiles, but says that she doesn't want to be a burden. "Do you love me, Adrià? Then help me die." A few weeks later she asks him: "when?" The next day, she is dead. Max gets a first

glimpse of Adrià's Alzheimer, when he faxes him a strange biography of Sara, centred on his and Sara's personal lives. Life goes on for Adrià, but he can't write. He keeps hearing the note D – Laura's telephone from the day of Sara's accident. Adrià visits Max and finds out what made Sara run to Paris – Father's shady dealings, ripping off and extorting people. "Your father brought ruin and death to our family, parents and cousins, but I don't hold it against you, because my sister loved you madly. That's why she couldn't accept that you wouldn't return the violin."

8. Chapter VII - ...usque ad calcem

Everything feels insignificant after Sara's death. Adrià often stares at Sara's self-portrait and the Urgell. He realises that the fight over the Storioni hurt Sara more than him and that it probably caused her stroke. He feels guilty. Bernat travels to a nursing home in Brussels, where he confronts Bob Mortelmans, who visited Adrià at his flat pretending to be Matthias Alpaerts, his former roommate. Adrià's writing: Brother Julià is praying for the soul of the dead prior at Sant Pere del Burgal. Brother Julià approaches him: "Friar Adrià, we have to bury him right after Matins." Friar Adrià: "Where am I?" It was the saddest prayer in the history of the monastery. Tito admits to Bernat that it was his idea about the violin. Bernat stops short of reporting him to the Police when Tito tells him he knows that he is going to publish Adrià's book (his letter to Sara) under his own name. Bernat says forgive me, forgive me, forgive me, as he gives Adrià his new book. He also plays a new CD of Joshua Mack, a Jewish violinist who bought his Storioni. As he is finishing his long letter to Sara, Adrià cannot stop feeling guilty over the disaster of Sant Pere del Burgal and its closure. "My beloved, I know we all end up dying, but thanks to the generosity of my friend, you will live in my book forever. Confiteor, my beloved. Now is the following day." Alone in the church, Friar Adrià asks Brother Julià: "what am I doing here? The same thing I am. Preparing to close up Burgal... No, no...I live...I don't live here. Eh? Well, prepare the Sacred Chest, close up the monastery, put away the key and pray for God to forgive us. And wait for the brothers from Santa Maria de Gerri to arrive. Flee... You must flee...They are coming to kill you? Brother Adrià... Where am I? I will bring you a bit of a water.?" Friar Julià disappears through the door. Friar Adrià prays and then does what he was instructed to do. He also collects the little box of pinecones and fir and maple seeds, murmurs a brief prayer for the soul of the Wall-eyed Woman of Salt, and walks last time through the monastery, before heading to greet the three brothers. Everyone is searching for missing Adrià. Bernat thinks it impossible, but I can't think of any other explanation. Forgive me, Adrià. It's my fault, I know, but I can't give up the book. Confiteor. Mea culpa. The tallest of the brothers pulls his hood off revealing a noble forehead. "Praised be the Lord. So, you are Adrià Ardèvol... You are dead. I have been dead for some time. No, now you will be dead." The dagger sinks into

his soul. The flame of his candle went out and he neither saw nor lived anything more. Nothing more. He wasn't even able to say where am I because he was no longer anywhere.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

O.R.C.A.

ACT
Government

REIAL
CERCLE
ARTÍSTIC
INSTITUT
BARCELONÈS
D'ART